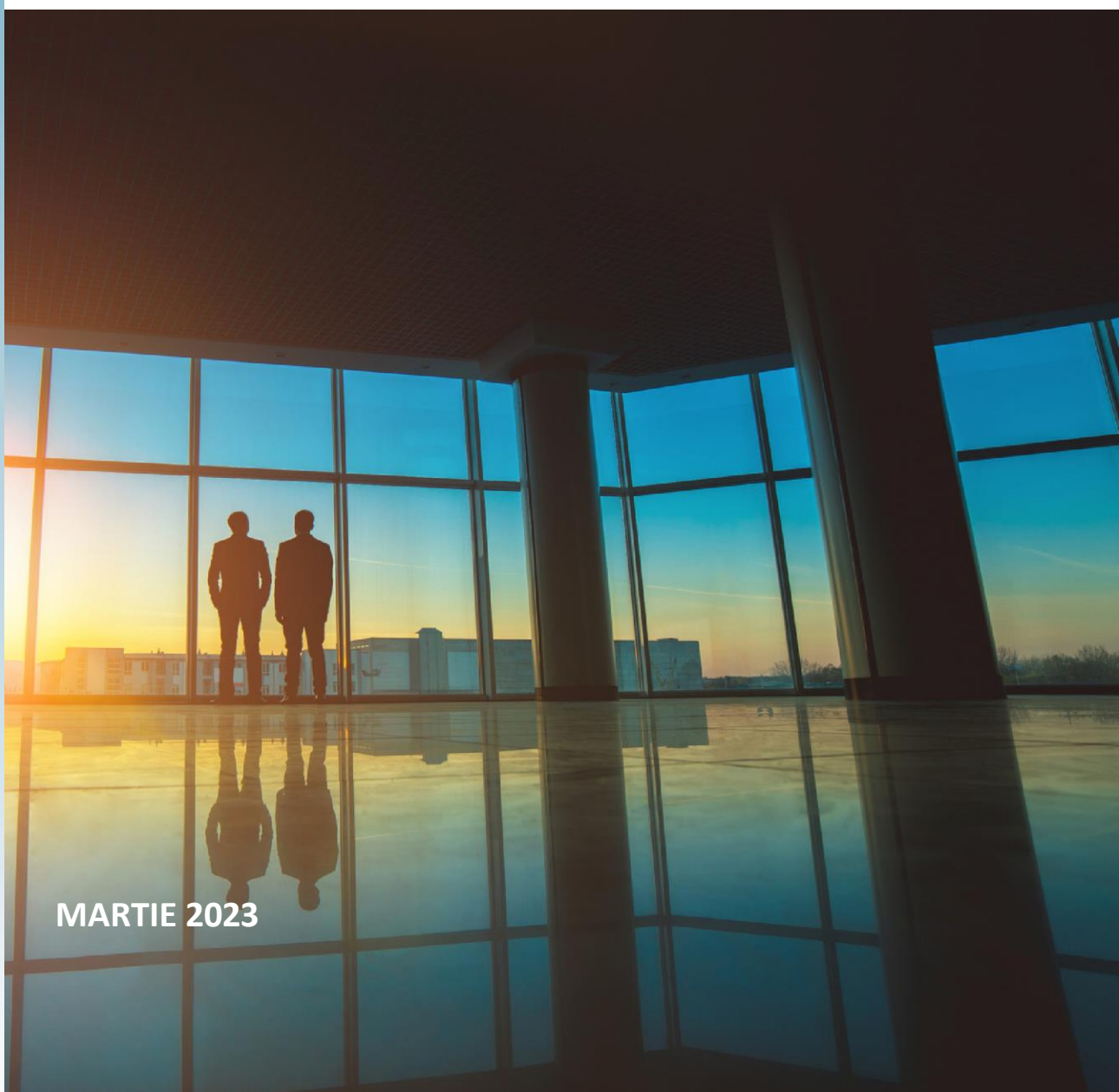

FATF

PROPRIETATEA EFECTIVĂ A PERSOANELOR JURIDICE

MARTIE 2023

Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) este un organism interguvernamental independent care elaborează și promovează politici de protecție a sistemului financiar mondial împotriva spălării banilor, finanțării terorismului și finanțării proliferării armelor de distrugere în masă. Recomandările FATF sunt recunoscute ca fiind standardul global de combatere a spălării banilor (AML) și a finanțării terorismului (CFT).

Pentru mai multe informații despre FATF, vă rugăm să vizitați www.fatf-gafi.org.

Prezentul document și/sau orice hartă inclusă în acesta nu aduc atingere statutului sau suveranității asupra oricărui teritoriu, delimitării frontierelor și limitelor internaționale și denumirii oricărui teritoriu, oraș sau zonă.

Referință de citare:

FATF (2023), *Orientări privind proprietatea beneficiarilor pentru persoanele juridice*, FATF, Paris, <http://www.fatf-gafi.org/publications/FATFrecommendations/guidance-beneficial-ownership-legal-persoane.html>

© 2023 FATF/OECD. Toate drepturile rezervate.

Reproducerea sau traducerea acestei publicații nu este permisă fără o autorizație scrisă prealabilă.

Solicitările pentru o astfel de permisiune, pentru întreaga publicație sau pentru o parte a acesteia, trebuie adresate Secretariatului FATF, 2 rue André Pascal 75775 Paris Cedex 16, Franța.

(fax: +33 1 44 30 61 37 sau e-mail: contact@fatf-gafi.org)

Photocredits coverphoto ©Getty Images

Cuprins

Recunoștințe	3
1. Introducere	4
Revizuire la Recomandarea 24.....	5
Publicul țintă și scopul	7
Înțelegerea și evaluarea riscurilor asociate cu persoanele juridice	9
Persoane juridice naționale	9
Persoane juridice străine	9
Evaluarea riscurilor.....	10
Reducerea riscurilor.....	11
Înțelegerea și abordarea riscurilor transfrontaliere.....	11
Împărtășirea și diseminarea rezultatelor evaluării riscurilor.....	11
3. Informații de bază	13
Registrele societăților comerciale.....	13
Companii	13
4. Informații privind proprietatea efectivă	15
Distincția dintre proprietatea legală și proprietatea efectivă.....	16
Proprietatea efectivă prin intermediul participațiilor de proprietate.....	16
Proprietatea efectivă prin control/alte mijloace ("dincolo de prag")	18
Proprietatea efectivă în ceea ce privește diferite tipuri de persoane juridice	19
5. O abordare multiplă a informațiilor privind beneficiarii efectivi	21
6. Informații adecvate privind beneficiarii efectivi	22
7. Informații exacte - mijloace de verificare a informațiilor privind beneficiarii efectivi	23
Verificarea identității proprietarului efectiv.....	24
Verificarea statutului proprietarului efectiv	25
Mecanisme de raportare a discrepanțelor.....	25
8. Informații de bază și de proprietate efectivă actualizate	27
9. Obligațiile societăților în cadrul abordării bazate pe societate	28
10. Abordarea prin registru	30
Exemple de caracteristici - Autoritate sau organism public care deține informații privind beneficiarii efectivi.....	33
11. Mecanisme și surse de obținere a informațiilor privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice: caracteristici ale mecanismelor alternative	35
12. Măsuri suplimentare suplimentare	38
13. Accesul la informații	40
Accesul autorităților competente	40
Accesul în cadrul achizițiilor publice	40
Accesul IF, DNFBP, autorităților competente din alte țări și publicului larg.....	41
Costul accesului.....	42

2 | ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

14. Mecanisme de prevenire și reducere a riscului de utilizare abuzivă a acțiunilor la purtător și a warantelor de acțiuni la purtător	43
Definiții.....	43
Modificări ale acțiunilor la purtător și ale warantelor pentru acțiuni la purtător.....	44
Gama de măsuri de conversie/immobilizare	44
Termene de immobilizare/conversie a certificatelor de acțiuni la purtător și a warantelor de acțiuni la purtător	45
15. Mecanisme de prevenire și de reducere a riscului de utilizare abuzivă a acordurilor de numire a persoanelor desemnate	47
Definiții.....	47
Riscuri de utilizare abuzivă a acordurilor de desemnare	51
Acorduri "Signature for Sale"	51
Situații în care riscurile de utilizare abuzivă a dispozițiilor privind persoanele desemnate pot fi scăzute	51
16. Sancțiuni	53
17. Relația dintre obligațiile privind beneficiarii efectivi și alte recomandări (transferuri bancare și cerințe privind activele virtuale)	54
Transferurile bancare și beneficiarii efectivi ca parte a CDD	54
Active virtuale.....	54
18. Aplicabilitatea regimurilor de reglementare relevante	56
Informații deținute de bursele de valori	56
Furnizori de servicii de încredere și de servicii pentru companii (TCSP)	56
Aspecte legate de profesia de avocat	57
Aspecte legate de testele de adecvare pentru IF/DNFBP/VASP.....	58
19. Cooperarea internațională	59

Recunoștințe

Acest document de orientare actualizat se bazează pe activitatea următorilor membri ai grupului de redactare și a beneficiat de consultări cu o serie de părți interesate din sectorul privat.

Grupul de redactare a primit contribuții semnificative din partea lui Alexander Peschetz și Christian Reisenhofer (Austria), Michela Maggi, Chiara Bacci și Bernadette Rapp (Comisia Europeană), Violaine Biafora și Thibaut Herrero (Franța), Richard Berkhout, Francisca Fernando și Jonathan Pampolina (FMI), Karan Choudhary și Nikhil Varma (India), George Pearmain și Helen De La Cour (Jersey), Hans Avinder și Mark Lai (Singapore), Patricia Matthews-Steck și Ariane Ernst (Elveția), Dylan Bage și Stephen Webster (Regatul Unit), Young Lee și Zaib Rasool (SUA), Melissa Tullis și Sol Krause (UNODC) și Emile Van Der Does De Willebois (Banca Mondială). Tanna Chong, Ashish Kumar și Inês Oliveira de la Secretariatul FATF au sprijinit activitatea.

1. INTRODUCERE

1. Vehiculele corporative¹, cum ar fi societățile comerciale, trusturile, fundațiile, parteneriatele și alte tipuri de persoane și construcții juridice, desfășoară o mare varietate de activități comerciale și antreprenoriale. În pofida rolului esențial și legitim pe care vehiculele corporative îl joacă în economia globală, statutul juridic unic al acestora se pretează, de asemenea, la utilizarea lor în scheme complexe menite să ascundă adevărații beneficiari efectivi și, în multe privințe, motivul real pentru care dețin active și efectuează tranzacții. Vehiculele corporative pot fi utilizate în mod abuziv în diverse scopuri ilicite, inclusiv spălare de bani (ML), mită și corupție, tranzacții cu informații privilegiate, fraudă fiscală, finanțare a terorismului (TF), evaziune de sancțiuni și alte activități ilegale. Pentru infractorii care încearcă să eludeze măsurile de combatere a spălării banilor (AML) și a finanțării terorismului (CFT), vehiculele corporative reprezintă o modalitate atractivă de a-și disimula identitatea și de a ascunde originea și/sau destinația sau scopul final al fondurilor prin manipularea sistemului financiar.
2. Utilizarea abuzivă a vehiculelor corporative poate fi redusă în mod semnificativ dacă informațiile referitoare atât la proprietarul legal, cât și la beneficiarul efectiv, la sursa activelor vehiculului corporativ și la activitățile acestuia sunt puse la dispoziția autorităților în timp util². În general, lipsa unor informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi facilitează ML/FT prin disimulare:
 - identitatea infractorilor cunoscuți sau suspectați,
 - adevăratul **scop** al unui cont sau al unei proprietăți deținute de o entitate corporativă și/sau
 - **sursa sau utilizarea** fondurilor sau a bunurilor asociate unui vehicul corporativ.
3. Informațiile privind proprietatea efectivă pot fi ascunse, de exemplu, prin intermediul unor **societăți fantomă**³, **al unor structuri complexe de proprietate și control** care implică mai multe niveluri de acțiuni înregistrate pe numele altor persoane juridice, al acțiunilor la purtător și al warrantelor de acțiuni la purtător, prin **utilizarea nelimitată a persoanelor juridice ca administratori, al acționarilor și administratorilor nominalizați în mod formal, în cazul în care identitatea celui care face nominalizarea nu este dezvăluită, al acționarilor și administratorilor nominalizați în mod informal**, cum ar fi asociații apropiați și familia.
4. Informațiile juridice și privind beneficiarul efectiv pot ajuta autoritățile competente⁴, în special autoritățile de aplicare a legii și unitățile de informații financiare (FIU), prin identificarea persoanelor fizice care ar putea fi responsabile de activitatea subiacentă în cauză sau care ar putea deține informații relevante pentru continuarea unei investigații. Acest

¹ În prezentul document se utilizează termenul de vehicule corporative pentru a desemna *persoanele juridice și construcțiile juridice*, astfel cum sunt definite în glosarul din Recomandările GAFI.

² A se vedea o serie de studii realizate de FATF, precum și de Banca Mondială și Inițiativa de recuperare a activelor furate a Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC). În special, în raportul *Puppet Masters* publicat în 2011 de Banca Mondială / UNODC STAR, au fost examinate peste 150 de cazuri de corupție la scară largă. S-a constatat că majoritatea cazurilor de corupție la scară largă implică utilizarea unuia sau a mai multor vehicule corporative pentru a ascunde beneficiarii efectivi. A se vedea Banca Mondială / Raportul StAR al UNODC (2011), E van der Does de Willebois, EM Halter, RA Harrison, Ji Won Park și JC Sharman (2011), *"The Puppet Masters: How the Corrupt Use of Legal Structures to Hide Stolen Assets and What to Do About it"* (Cum folosesc corupții structurile juridice pentru a ascunde activele furate și ce trebuie făcut în acest sens), Banca Mondială și inițiativa StAR a Oficiului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate.

³ În sensul prezentului document, se consideră că societățile fantomă sunt societăți constituite

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

în societăți comerciale care nu au operațiuni semnificative sau active aferente.

⁴Termenul "*autorități competente*" este definit în glosarul din Recomandările GAFI. În esență, termenul se referă la toate autoritățile publice cu responsabilități desemnate pentru combaterea spălării banilor și/sau a finanțării terorismului.

permite autorităților să "urmărească banii" în cadrul investigațiilor financiare și al informațiilor financiare care implică conturi/active suspecte sau potențial suspecte deținute de vehicule corporative. În special, informațiile privind beneficiarii efectiv⁵ pot ajuta, de asemenea, la localizarea activelor unei anumite persoane în cadrul unei jurisdicții. Sporirea transparenței persoanelor juridice le face pe acestea mai puțin atractive pentru infractori. Persoanele juridice însele, instituțiile financiare (IF) și întreprinderile și profesiile nefinanciare desemnate (DNFBP) joacă, de asemenea, un rol important în sporirea transparenței prin obținerea de informații privind beneficiarii efectivi, ceea ce contribuie la prevenirea utilizării abuzive a acestora în sistemul financiar. Cu toate acestea, ar putea fi dificil să se asigure că informațiile privind beneficiarii efectivi sunt adecvate, exacte și actualizate, în special atunci când lanțul de proprietate implică persoane juridice și construcții juridice răspândite în mai multe jurisdicții⁶ sau rețele complexe care cuprind mai multe niveluri de vehicule corporative. Lipsa unor astfel de informații privind persoanele juridice de către autoritățile de aplicare a legii, UIF și alte autorități competente reprezintă un obstacol semnificativ în calea investigațiilor și a producerii de informații financiare.

Revizuirea la Recomandarea 24

5. Pentru a aborda aceste probleme, Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) a stabilit primul standard internațional de transparență privind beneficiarii efectivi în 2003 și l-a consolidat în 2012. Pentru a răspunde la utilizarea abuzivă semnificativă a persoanelor juridice în scopul spălării banilor, al finanțării terorismului și, de asemenea, al finanțării proliferării în mai multe jurisdicții, GAFI a consolidat recent standardele internaționale privind proprietatea efectivă a persoanelor juridice⁷, pentru a preveni și descuraja mai bine utilizarea abuzivă a persoanelor juridice. Modificările răspund, de asemenea, rezultatelor evaluărilor reciproce ale GAFI, care arată un nivel general insuficient de eficacitate în combaterea utilizării abuzive a persoanelor juridice în scopuri de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului la nivel mondial⁸.
6. Recomandarea 24 revizuită solicită în mod explicit țărilor⁹ să utilizeze o abordare multiplă, și anume să folosească o combinație de mecanisme diferite pentru colectarea informațiilor privind beneficiarii efectivi, pentru a se asigura că sunt disponibile informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice și că acestea pot fi accesate în timp util de către autoritățile competente. În măsura în care astfel de informații sunt puse la dispoziția IF și a DNFBP¹⁰, acestea le pot ajuta să pună în aplicare obligația de diligență față de clienți.

⁵ A se vedea secțiunea 4 din prezentul ghid privind informațiile privind beneficiarii efectivi.

⁶ Structurile multijurisdicționale pot fi deosebit de dificil de depistat atunci când tranzacțiile între entități conexe care par legitime sunt folosite pentru spălarea veniturilor provenite din infracțiuni. În astfel de cazuri, întârzierile în obținerea cooperării internaționale necesare pentru a urmări traseul banilor pot, în cele din urmă, să zădărnicească sau să submineze investigațiile.

⁷ A se vedea Declarația publică privind revizuirile la R.24 la www.fatf-gafi.org/en/publications/Fatfrecommendations/R24-statement-march-2022.html.

⁸ A se vedea rezultatele rapoartelor de evaluare reciprocă ale FATF și ale organismelor regionale de tip FATF (FSRB). După cum reiese din bilanțul evaluărilor reciproce, eficacitatea țărilor în cadrul rezultatului imediat (OI) 5 este cea mai scăzută dintre toate OI, 9% dintre țări îndeplinind cerința de eficacitate a OI. În ceea ce privește conformitatea tehnică, țările au un nivel de conformitate insuficient în ceea ce privește Recomandarea 24, mai puțin de jumătate dintre țări fiind considerate conforme sau în mare măsură conforme. În multe țări, informațiile privind beneficiarul efectiv (pe lângă proprietarul legal) al unei societăți nu sunt disponibile, deoarece acestea nu sunt colectate și/sau verificate în mod suficient în momentul creării vehiculului corporativ și nici în orice etapă pe parcursul existenței sale.

⁹ Toate trimiterile din prezentul document de orientare la țară sau țări se aplică în egală

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

măsură teritoriilor sau jurisdicțiilor.

^{10 A} se vedea secțiunea 13 din prezentul ghid privind accesul la informații.

de diligență (CDD) pentru vehiculele corporative, inclusiv în ceea ce privește obligația de a identifica beneficiarul efectiv, de a identifica și de a gestiona riscurile de ML/TF și de a pune în aplicare controale și măsuri AML/CFT pe baza acestor riscuri (inclusiv cerințe de raportare a tranzacțiilor suspecte și de punere în aplicare a sancțiunilor).

7. Revizuirile la Recomandarea 24 impun, de asemenea, țărilor să urmeze o abordare bazată pe riscuri și să ia în considerare riscurile persoanelor juridice din țările lor, nu numai cele prezentate de persoanele juridice create în țările lor, ci și de persoanele juridice create în străinătate care au legături suficiente cu țara lor. Modificările precizează, de asemenea, că accesul la informații de către autoritățile competente ar trebui să se facă în timp util, iar informațiile ar trebui să fie adecvate pentru identificarea beneficiarului efectiv, exacte - pe baza verificărilor¹¹ - și actualizate. Modificările includ, de asemenea, controale mai stricte pentru a preveni utilizarea abuzivă a acțiunilor la purtător și a aranjamentelor cu privire la mandatar.
8. Alte organisme internaționale iau, de asemenea, măsuri concrete pentru a promova transparența vehiculelor corporative. Liderii G20 și-au luat angajamentul de a pune în aplicare în mod eficient standardele FATF privind proprietatea efectivă¹². În plus, OCDE și Banca Mondială au elaborat resurse pentru a ajuta țările să evalueze riscurile legate de transparența beneficiarilor efectivi și să pună în aplicare un cadru privind proprietatea efectivă pentru a respecta standardele internaționale¹⁴. În sfârșit, împrumuturile acordate de FMI, inclusiv finanțarea de urgență a FMI în cadrul COVID-19, includ în mod obișnuit măsuri sau angajamente legate de transparența proprietății efective în ceea ce privește contractele de achiziții publice¹⁵.
9. Scopul standardelor FATF privind transparența și proprietatea efectivă este de a preveni utilizarea abuzivă a vehiculelor corporative pentru spălarea banilor sau finanțarea terorismului. Cu toate acestea, se recunoaște că aceste standarde FATF sprijină eforturile de prevenire și detectare a altor categorii de infracțiuni desemnate, cum ar fi infracțiunile fiscale și corupția. În acest sens, măsurile pe care țările le pun în aplicare pentru a spori transparența în conformitate cu recomandările FATF pot oferi o platformă pentru a aborda mai eficient infracțiunile grave, cum ar fi corupția, precum și pentru a îndeplini obligațiile care decurg din alte convenții internaționale.¹⁶
10. Dincolo de recomandări, ca răspuns la provocările cu care se confruntă țările în ceea ce privește realizarea transparenței beneficiarilor efectivi ai persoanelor juridice, GAFI a elaborat anterior, în 2014, un ghid, precum și un document privind cele mai bune practici¹⁷ pentru a sprijini țările în punerea în aplicare a Recomandării 24 și, de asemenea, a Recomandării 1, în ceea ce privește înțelegerea riscurilor de ML/TF ale persoanelor juridice și ale construcțiilor juridice. Acesta este un

¹¹ A se vedea secțiunea 7 din prezentul ghid privind verificarea.

¹² Comunicatul G20 de la reuniunea miniștrilor de finanțe și a guvernatorilor băncilor centrale din G20 (Jakarta, 17-18 februarie 2022).

¹³ A se vedea G7 Factsheet on beneficial ownership [G7 Factsheet - beneficial ownership - GOV.UK \(www.gov.uk\)](https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/108487/g7-factsheet-beneficial-ownership.pdf).

¹⁴ A se vedea <https://star.worldbank.org/>, www.oecd.org/tax/transparency/beneficial-ownership-toolkit.pdf și www.worldbank.org/en/topic/financialmarketintegrity/brief/national-money-laundering-and-terrorist-financing-risk-assessment-toolkit-disclaimer-and-terms-of-use.

¹⁵ A se vedea www.imf.org/-/media/Files/Publications/PP/2020/English/PPEA2020033.ashx și www.imf.org/en/Topics/governance-and-anti-corruption/implementation-of-governance-measures-in-pandemic-related-spending-may-2022.

¹⁶ Cum ar fi *Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC)*, *Convenția penală privind corupția* și *Convenția OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici străini în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale*.

¹⁷ Trimitere la [cele mai bune practici privind proprietatea efectivă pentru persoanele juridice](#) (2019).

versiunea actualizată a orientărilor în ceea ce privește persoanele juridice, ca urmare a adoptării amendamentelor la Recomandarea 24 și la Nota interpretativă a acesteia în martie 2022; FATF abordează separat transparența mecanismelor juridice.

Publicul țintă și scopul

11. Audiența acestui ghid este reprezentată în primul rând de factorii de decizie politică și practicienii din cadrul autorităților naționale, precum și de părțile interesate din sectorul privat, cum ar fi instituțiile financiare, DNFBP și societățile¹⁸, care trebuie să respecte cerințele naționale în materie de AML/CFT bazate pe standardele FATF. Scopul prezentului ghid este de a ajuta factorii de decizie și practicienii să identifice, să elaboreze și să pună în aplicare măsuri adecvate pentru a preveni utilizarea abuzivă a persoanelor juridice în conformitate cu standardele GAFI. În ceea ce privește părțile interesate din sectorul privat, ghidul explică legătura dintre măsurile specifice de transparență și măsurile de CDD și poate fi util companiilor, IF și DNFBP în punerea în aplicare a măsurilor preventive AML/CFT.
12. Ghidul actualizat se concentrează în principal pe Recomandarea 24, și anume, transparența privind proprietatea efectivă a persoanelor juridice. În ceea ce privește construcțiile juridice, astfel cum sunt reglementate de Recomandarea 25¹⁹, ar trebui să se facă trimitere la ghidul din 2014 până la actualizarea ulterioară a ghidului.
13. Aceste orientări nu sunt obligatorii și nu prevalează asupra competențelor autorităților naționale. Acesta este menit să completeze orientările existente ale GAFI și alte activități în curs de desfășurare, bazându-se pe cercetările disponibile, inclusiv pe rapoartele FATF relevante privind tipologiile, precum și pe experiența țărilor. De asemenea, ia în considerare activitatea desfășurată de alte organisme internaționale, care se concentrează pe asigurarea transparenței vehiculelor corporative.
14. În plus, următoarele documente de orientare publicate de GAFI ar trebui să se aplice în continuare. Țările, IF și DNFBP ar trebui, de asemenea, să se refere la aceste documente de orientare atunci când iau în considerare măsuri pentru a se conforma cerințelor prevăzute în Recomandarea 24.

¹⁸ R.24 se aplică tuturor persoanelor juridice. Cerințele din prezentul ghid sunt descrise în primul rând cu referire la societăți comerciale, dar cerințe similare ar trebui aplicate și altor tipuri de persoane juridice, ținând cont de formele și structurile lor diferite.

¹⁹ FATF a finalizat revizuirea Recomandării 25 în februarie 2023.

Caseta 1. Orientări sectoriale ale FATF privind abordarea bazată pe risc

GAFI a publicat orientări privind aplicarea eficientă a abordării bazate pe riscuri și a supravegherii la nivel sectorial, inclusiv în ceea ce privește:

- [Sectorul bancar](#)
- [Asigurare de viață](#)
- [Sectorul valorilor mobiliare](#)
- [Servicii de transfer de bani sau de valori](#)
- [Active virtuale și furnizori de servicii de active virtuale \(și indicatori de semnal de alarmă VA\)](#)
- [Profesioniști în domeniul juridic](#)
- [Profesia de contabil](#)
- [Furnizori de servicii fiduciare și servicii pentru companii](#)
- [Carduri preplătite, plăți mobile și servicii de plată pe internet](#)
- [Agenți imobiliari](#)
- [Supravegherea bazată pe risc](#)

2. ÎNȚELEGEREA ȘI EVALUAREA RISCURILOR ASOCIATE CU PERSOANELE JURIDICE

Persoane juridice naționale

15. Ca punct de plecare, țările trebuie să înțeleagă care sunt persoanele juridice care pot fi constituite în conformitate cu legislația din jurisdicția lor și care sunt riscurile asociate cu privire la ML/TF. În mod specific, țările ar trebui să dispună de mecanisme pentru:
- să identifice și să descrie diferitele tipuri, forme și caracteristici de bază ale persoanelor juridice din țară;
 - să identifice și să descrie procesele pentru: (i) crearea acestor persoane juridice; și (ii) obținerea și înregistrarea informațiilor de bază și a informațiilor privind beneficiarii efectivi cu privire la aceste persoane juridice;
 - să pună la dispoziția publicului informațiile menționate mai sus²⁰ și
 - să evalueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate diferitelor tipuri de persoane juridice și să gestioneze și să atenueze riscurile astfel identificate.

Persoane juridice străine

16. În plus, țările ar trebui să identifice și să evalueze riscurile de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului la care sunt expuse în legătură cu persoanele juridice străine care au legături suficiente cu țara și să ia măsuri adecvate pentru a gestiona și a atenua riscurile identificate. Țările pot stabili ce constituie o legătură suficientă pentru o persoană juridică care nu a fost creată în țară pe baza riscului, dar, cu titlu indicativ, se poate spune că o astfel de legătură suficientă există, de exemplu, atunci când persoana juridică²¹:
- are un sediu permanent, o sucursală sau o agenție în țară;
 - are o activitate comercială semnificativă în țară. Activitatea comercială semnificativă poate fi definită fie în termeni de prag monetar, fie prin alți parametri care pot fi adecvați la situația particulară a țării.
 - are relații de afaceri semnificative și continue cu instituții financiare sau DNFBP care fac obiectul reglementărilor AML/CFT din țară. Semnificativ în acest caz ar putea fi în raport cu dimensiunea pieței relevante și/sau cu impactul activității comerciale pe piața relevantă sau cu domeniile/sectoarele în care operează o persoană juridică;
 - are o investiție imobiliară sau de altă natură semnificativă în țară, inclusiv orice activ care face obiectul înregistrării, cum ar fi deținerea de proprietăți comerciale sau comerciale de mare valoare.

²⁰ Țările pot consulta Ghidul privind informațiile referitoare la proprietatea efectivă: Legal Entities and Legal Arrangements publicat de diferite țări, disponibil pe site-ul StAR al Băncii Mondiale/UNODC (<https://star.worldbank.org/>), pentru referințe suplimentare.

²¹ A se vedea nota de subsol 49 la Nota interpretativă la Recomandarea 24, "Țările pot stabili ce se consideră o legătură suficientă pe baza riscului. Exemple de teste de suficiență pot include, fără a se limita la acestea, situațiile în care o societate are un sediu permanent/sucursală/agenție, are o activitate comercială semnificativă sau are relații comerciale semnificative și continue cu instituții financiare sau cu DNFBP, care fac obiectul reglementărilor AML/CFT, are proprietăți imobiliare semnificative/alte investiții locale, angajează personal sau este rezident fiscal în țară".

12 | ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

proprietăți imobiliare rezidențiale, investiții pe piața valorilor mobiliare sau alte active. În acest caz, semnificația poate fi determinată prin raportare la prețul mediu al pieței imobiliare/activelor corespunzătoare din țară sau la cantitatea de bunuri imobiliare deținute;

- e) angajează personal sau este rezident fiscal (de exemplu, pentru că are sediul de conducere sau de administrare efectivă în această țară) în țara respectivă.

Evaluarea riscurilor

17. Țările ar trebui să efectueze o evaluare cuprinzătoare a riscurilor pentru toate tipurile de persoane juridice, luând în considerare aspectele contextuale juridice și de reglementare relevante specifice țării, precum și amenințările și vulnerabilitățile internaționale specifice cu care se confruntă țara respectivă. Aceasta poate fi o evaluare de sine stătătoare sau poate face parte dintr-o evaluare mai amplă a riscurilor de spălare de bani și combatere a finanțării terorismului în țară.
18. Ca parte a evaluării riscurilor, măsurile pe care țările le pot lua în considerare includ, dar nu se limitează la:
 - a) să colecteze și să analizeze statisticile de înregistrare (de exemplu, volumele și tendințele de constituire a societăților comerciale) privind toate tipurile de persoane juridice care pot fi create în temeiul legislației naționale.
 - b) Să examineze și să analizeze rapoartele privind tranzacțiile suspecte și cazurile de aplicare a legii și de urmărire penală la nivel național în care persoanele juridice naționale sau străine au fost utilizate în mod abuziv în scopuri infracționale și să înregistreze detalii privind natura abuzului, tipul de structură juridică (de exemplu, în ceea ce privește acționarii sau directorii nominali și societățile fantomă), jurisdicția de constituire, tehnicile de disimulare în cadrul acordurilor de proprietate/control, implicarea intermediarilor (de exemplu, avocați, contabili, PSTC) și alte detalii;
 - c) să identifice cele mai frecvente tipologii de abuzuri ale structurilor juridice naționale sau străine care au o legătură cu jurisdicțiile lor și să evalueze nivelul de incidență;
 - d) Investigarea practicilor de publicitate ale FPSC care promovează jurisdicția ca centru internațional pentru constituirea de societăți/înființarea de entități pentru nerezidenți (ce atribute (de exemplu, anonimatul, protecția activelor) sunt promovate în fața nerezidenților pentru a atrage afaceri de constituire?)
 - e) Să organizeze consultări cu experți externi din sectorul privat, societatea civilă și mediul academic, care dețin o expertiză semnificativă în ceea ce privește crearea de structuri juridice, beneficiile și riscurile acestora.
19. Atunci când evaluează riscurile asociate diferitelor tipuri de persoane juridice, țările ar trebui să ia în considerare, de asemenea, expunerea la riscurile care decurg din persoanele juridice create în jurisdicții străine (de exemplu, jurisdicțiile cu risc ridicat care fac obiectul unui apel la acțiune sau al unei monitorizări sporite din partea GAFI sau jurisdicțiile care fac obiectul unor sancțiuni economice sau financiare, embargouri sau măsuri similare legate de finanțarea terorismului și emise de organizații precum ONU) și tipurile de furnizori de servicii implicate.
20. O astfel de evaluare a riscurilor poate fi efectuată la nivel național, supranațional sau subnațional, cu scopul final de a informa evaluarea riscurilor la nivel național.

Reducerea riscurilor

21. Țările ar trebui să ia măsuri adecvate pentru a gestiona și a atenua riscurile identificate în cadrul evaluării riscurilor. Pentru a permite acest lucru, este recomandabil ca evaluarea riscurilor să implice o analiză suficientă a surselor, naturii și amplitudinii riscurilor implicate.
22. În cele ce urmează sunt ilustrate câteva măsuri preventive care pot fi luate de către țări pentru a reduce riscurile:
 - a) Aplicarea cerințelor de divulgare a informațiilor pentru persoanele juridice care doresc să desfășoare activități, să dețină active semnificative sau să solicite licențe într-o țară;
 - b) Investigarea încălcărilor normelor de raportare a beneficiarilor efectivi, cu expertiză specializată în structuri corporative și în amenințarea reprezentată de entitățile relevante cu risc ridicat;
 - c) Creșterea capacităților și competențelor de investigare și de aplicare a legii ale registrului societăților comerciale, ale registrului beneficiarilor efectivi (dacă există) sau ale altor organisme publice relevante;
 - d) Introducerea cerinței ca persoana juridică să aibă cel puțin un director rezident persoană fizică în jurisdicție, astfel încât să poată fi urmărită de către autoritățile competente și, dacă este necesar, sancționată;
 - e) Stabilirea unui prag adecvat pentru beneficiarii efectivi (a se vedea secțiunea 4 privind informațiile privind beneficiarii efectivi);
 - f) Introducerea unor mecanisme prin care actorii din anumite sectoare, în special cei care sunt considerați a fi mai expuși la riscuri, pot detecta și raporta activitățile care prezintă motive de îngrijorare.

Înțelegerea și abordarea riscurilor transfrontaliere

23. Structurile complexe ale societăților care se întind pe mai multe jurisdicții pot fi asociate cu riscuri mai mari. În contextul utilizării infracționale abuzive a unor astfel de structuri, se observă în mod obișnuit că astfel de rețele corporative împart în mod deliberat înființarea societății, proprietatea/administrarea activelor, localizarea intermediarilor profesioniști și localizarea conturilor bancare în diferite țări pentru a se sustrage reglementărilor. Această natură transfrontalieră a rețelelor corporative face mai dificilă înțelegerea de către autoritățile dintr-o singură jurisdicție a tabloului complet al abuzului structurilor juridice naționale în scopul spălării banilor, finanțării terorismului și al infracțiunilor principale. Prin urmare, este important ca țările să includă luarea în considerare și analiza diferitelor tipuri de riscuri transfrontaliere în evaluarea riscurilor.

Împărtășirea și diseminarea rezultatelor evaluării riscurilor

24. Rezultatele evaluării riscurilor ar trebui să fie împărtășite pe scară largă între autoritățile competente. Cu redactarea necesară pentru orice informații sensibile, ținând seama de legile lor privind schimbul de informații/divulgarea informațiilor, țările ar trebui, de asemenea, să împărtășească rezultatele cu principalii parteneri din sectorul privat pentru a consolida punerea în aplicare și cu principalii parteneri din societatea civilă și din mediul academic pentru a spori cunoștințele despre riscuri, în conformitate cu Recomandarea 1. De asemenea, țările pot lua în considerare menținerea unui dialog periodic/continuu între părțile interesate din sectorul public și cel privat cu privire la evaluările de risc și la schimbul de tipologii.

14 | ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

25. Pentru a avansa schimbul internațional și pentru a spori înțelegerea factorilor de risc comuni legați de abuzul împotriva persoanelor juridice, țările pot lua în considerare posibilitatea de a pune la dispoziția publicului rezultatele evaluării lor (integral sau parțial), cu toate modificările necesare.

3. INFORMAȚII DE BAZĂ

Registrelle societăților comerciale

26. Nota interpretativă la Recomandarea 24 prevede că toate societățile create într-o țară trebuie să fie înregistrate într-un registru al societăților²². Recomandarea 24 impune țărilor să se asigure, ca o condiție prealabilă necesară pentru identificarea beneficiarului efectiv, că informațiile de bază privind societățile comerciale sunt obținute și înregistrate de registrul societăților comerciale²³. Aceste informații ar trebui să includă următoarele:
- i. denumirea societății, dovada constituirii, forma și statutul juridic, adresa sediului social, competențele de reglementare de bază (de exemplu, actul constitutiv și statutul), o listă a administratorilor o listă a administratorilor și un identificator unic, cum ar fi un număr de identificare fiscală sau un echivalent (dacă acesta există).²⁴
27. Aceste informații deținute de registrul societăților ar trebui să fie puse la dispoziția publicului. În ceea ce privește numărul de identificare fiscală (sau echivalentul acestuia), în țările în care aceste informații sunt obținute și înregistrate de un alt organism public în locul registrului societăților comerciale, pot exista anumite limitări legale în ceea ce privește posibilitatea de a pune aceste informații la dispoziția publicului.
28. Rolul registrelor societăților comerciale variază foarte mult de la o țară la alta, la fel ca și nivelul și calitatea informațiilor obținute despre societăți. Țările ar trebui să fie conștiente de orice problemă care ar putea avea un impact negativ asupra fiabilității informațiilor conținute în registrul societăților. De exemplu, o serie de registre ale societăților joacă un rol pasiv, acționând ca depozitari de informații sau documente, în loc să efectueze verificări sau să ia alte măsuri pentru a se asigura că informațiile pe care le primesc sunt corecte. În plus, în multe țări, informațiile din registrul societăților comerciale nu sunt întotdeauna actualizate în mod fiabil. În cazul în care există aceste probleme, țările ar trebui să ia în considerare luarea de măsuri pentru a spori fiabilitatea informațiilor conținute în registrul lor de societăți.

Companii

29. Societăților ar trebui să li se ceară să obțină și să înregistreze informațiile de bază prezentate în continuare, unele dintre acestea fiind aceleași cu cele înregistrate de registrul societăților comerciale, după cum s-a discutat mai sus:
- a) denumirea societății, dovada constituirii, forma și statutul juridic, adresa sediului social, împuternicirile de reglementare de bază (de exemplu, actul constitutiv și statutul), o listă a administratorilor și un identificator unic, cum ar fi un număr de identificare fiscală sau un echivalent (în cazul în care acesta există); și

²² Pentru evitarea oricărui dubiu, "registrul societăților comerciale" se referă la registrul (registrele) din țară al (ale) societăților constituite sau autorizate în țara respectivă și care, în mod normal, este (sunt) ținut(e) de către sau pentru autoritatea constitutivă; nu se referă la informațiile deținute de către sau pentru societatea însăși.

²³ Sau un alt organism public, în cazul unui număr de identificare fiscală.

²⁴ Numărul de identificare fiscală (TIN) este un identificator unic comun, care poate fi utilizat de către țări. Țările pot alege să utilizeze alți identificatori de înaltă integritate cu un nivel echivalent de identificare în locul NIT pentru a identifica o anumită persoană juridică. Exemple neexhaustive de identificator unic ar putea fi un număr de identificare TVA, un număr de înregistrare a impozitului pe venit, un număr de registru național (al societății)

16 | ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

sau un identificator de entitate juridică (LEI).

- b) un registru al acționarilor sau al asociaților, care să conțină numele acționarilor și al asociaților și numărul de acțiuni deținute de fiecare acționar și categoriile de acțiuni (inclusiv natura drepturilor de vot asociate).
30. Aceste informații pot fi înregistrate chiar de către societate sau de către o terță persoană aflată sub responsabilitatea societății. Informațiile ar trebui să fie păstrate de către societate pe teritoriul țării, fie la sediul social, fie într-un alt loc notificat la registrul societăților. Cu toate acestea, în cazul în care societatea sau registrul societăților deține informații privind beneficiarii efectivi în țară, nu este necesar ca registrul acționarilor să se afle în țară, cu condiția ca societatea să poată furniza aceste informații cu promptitudine la cerere.

4. INFORMAȚII PRIVIND BENEFICIARIILE EFECTIVE

31. Recomandarea 24 cere țărilor să se asigure că există informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi și controlul persoanelor juridice.²⁵ Un beneficiar efectiv este definit după cum urmează în Glosarul Recomandărilor FATF.²⁶

Caseta 2. Definiția "beneficiarului efectiv"

Prin beneficiar efectiv se înțelege persoana (persoanele fizice care, în ultimă instanță⁷⁰, deține (dețin) sau controlează un client⁷¹ și/sau persoana fizică în numele căreia se efectuează o tranzacție. Acesta include, de asemenea, acele persoane fizice care exercită un control efectiv final asupra unei persoane juridice sau a unei construcții juridice. Numai o persoană fizică poate fi un beneficiar efectiv final, iar mai multe persoane fizice pot fi beneficiarul efectiv final al unei anumite persoane juridice sau construcții juridice⁷².

⁷⁰ -Referința la "deține sau controlează în ultimă instanță" și "control efectiv final" se referă la situațiile în care proprietatea/controlul este exercitat printr-un lanț de proprietate sau prin alte mijloace de control decât controlul direct.

⁷¹ -Această definiție ar trebui să se aplice, de asemenea, beneficiarului efectiv al unui beneficiar în cadrul unei polițe de asigurare de viață sau al unei polițe de asigurare legate de investiții.

⁷² - Beneficiarul efectiv final este întotdeauna una sau mai multe persoane fizice. După cum se prevede la R.10, în contextul DCD, este posibil să nu fie posibil să se verifice identitatea acestor persoane prin măsuri rezonabile și, în măsura în care există îndoieli cu privire la faptul că o persoană care deține o participație de control într-o persoană juridică este beneficiarul efectiv final sau în cazul în care nicio persoană fizică nu exercită controlul prin intermediul participațiilor de proprietate, ar trebui să se determine identitatea persoanelor fizice (dacă există) care exercită controlul asupra persoanei juridice sau a aranjamentului prin alte mijloace. În cazul în care

32. Informațiile privind proprietatea efectivă a persoanelor juridice sunt informații privind identitatea și amploarea controlului exercitat asupra unei persoane juridice de:
- Persoana (persoanele fizice care dețin în cele din urmă o participație de control în cadrul unei persoane juridice, dacă este cazul²⁷; și
 - Persoana (persoanele) fizică (fizice) care exercită controlul efectiv final asupra persoanei juridice prin alte mijloace decât participațiile de proprietate, dacă este cazul.
33. În situațiile în care nu poate fi identificat un beneficiar efectiv, glosarul prevede ca entitățile raportoare să identifice o persoană fizică care deține funcția de înalt funcționar de conducere și să o înregistreze ca deținând această funcție (conform R.10). După cum se clarifică în glosar, această dispoziție din R.10 nu modifică sau înlocuiește definiția beneficiarului efectiv, ci stabilește modul în care trebuie să se desfășoare DCD în situațiile în care nu poate fi identificat niciun beneficiar efectiv. Această dispoziție ar trebui să se aplice tuturor abordărilor aplicabile în

²⁵ Notă interpretativă la Recomandarea 24, alineatul (1).

²⁶ Definiția din glosar cuprinde, de asemenea, situațiile acoperite de Recomandările 10 și 25.

²⁷ Interesele de proprietate pot fi atât de diversificate încât să nu existe persoane fizice, acționând singure sau împreună, care să exercite controlul asupra persoanei juridice prin intermediul proprietății legale.

colectarea de informații privind beneficiarii efectivi (a se vedea secțiunea 5 privind abordarea pe mai multe planuri).

34. Atunci când se colectează informații privind beneficiarii efectivi, ar trebui să se ia măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea (identitățile) acestor persoane și statutul lor de beneficiari efectivi (a se vedea secțiunea 7 privind informațiile exacte)²⁸. Ar trebui să se adopte o abordare bazată pe riscuri pentru a determina caracterul rezonabil al măsurilor de verificare (a se vedea secțiunea 7 privind măsurile de verificare).

Distincția dintre proprietatea legală și proprietatea efectivă

35. Proprietatea legală și proprietatea efectivă asupra unei persoane juridice sunt două concepte distincte. O persoană fizică poate fi considerată beneficiar efectiv pe baza faptului că este proprietarul/controlerul final al unei persoane juridice, fie prin intermediul participațiilor sale de proprietate, fie prin exercitarea controlului efectiv final prin alte mijloace. În timp ce proprietatea legală și proprietatea efectivă se pot suprapune, titlul legal sau participația de control a unei societăți poate fi pe numele unei persoane fizice sau al unei persoane juridice, alta decât proprietarul efectiv, care controlează în cele din urmă entitatea, direct sau indirect. În consecință, persoanele fizice care exercită controlul final asupra unei persoane juridice ar trebui să fie identificate ca beneficiari efectivi, indiferent dacă acestea dețin acțiuni peste orice prag minim specificat de proprietate.
36. Țările ar trebui să ia în considerare diferite tipuri de interese de proprietate și modalități de exercitare a controlului asupra unei persoane juridice care există în jurisdicția lor, în conformitate cu dreptul comercial și administrativ, inclusiv drepturi de vot, drepturi economice, acțiuni convertibile sau datorii în curs de rambursare care sunt convertibile în acțiuni cu drept de vot. Acestea ar trebui să ia în considerare, de asemenea, interesele de proprietate și modalitățile de exercitare a controlului, deoarece cele două aspecte pot evolua în practică.

Proprietatea efectivă prin intermediul participațiilor de proprietate

37. Țările pot utiliza un prag de proprietate pentru a determina beneficiarul efectiv pe baza intereselor de proprietate, de exemplu, orice persoană fizică a cărei proprietate directă sau indirectă atinge un anumit procent de acțiuni într-o societate. Un astfel de prag nu ar trebui să depășească un maxim de 25%. Țările pot lua în considerare interesele de proprietate combinate (de exemplu, acționari care lucrează împreună).
38. Considerațiile pentru determinarea unui prag minim adecvat pentru cerințele de raportare pot include nivelul de risc de spălare de bani/controlul financiar pe care îl prezintă tipul relevant de persoană juridică, sectorul de activitate, complexitatea structurii de proprietate/control, printre alți factori de risc posibili. Nu ar fi necesară o evaluare a riscurilor pentru fiecare aplicare a unui prag, de la caz la caz. Un risc mai ridicat de ML/TF ar putea semnală necesitatea unui prag de proprietate mai mic, ca o posibilă măsură de atenuare a acestor riscuri (a se vedea secțiunea 2 privind evaluarea riscurilor). Pentru a evita ca un regim de divulgare a informațiilor să fie vulnerabil la lacune, pragurile scăzute ar putea permite autorităților să colecteze mai multe informații despre persoanele care dețin proprietatea sau controlul asupra vehiculelor corporative, sporind totodată eforturile de identificare.
39. Factorii de risc ar trebui să fie identificați printr-o evaluare a riscurilor persoanelor juridice, pe baza amenințărilor și vulnerabilităților ML/TF la care este expusă jurisdicția respectivă (a se vedea secțiunea

²⁸ Notă interpretativă la Recomandarea 10, punctul 5 litera (b) punctul (i); Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 9.

2 privind evaluarea riscurilor).²⁹ Factorii de risc specifici variază în funcție de cadrul juridic al unei jurisdicții, de calitatea aplicării reglementărilor AML/CFT, de calitatea supravegherii IF și a DNFBP (în special a TCSP), precum și de riscurile sectoriale și geografice, printre altele. În anumite circumstanțe, rezultatele evaluării riscurilor pot determina țările să aplice praguri diferite, de exemplu, în diferite sectoare ale economiei sau pentru diferite tipuri de persoane juridice.

40. Următoarele sunt exemple de considerații pe care țările le pot lua în considerare atunci când stabilesc reglementări interne privind pragul:
- a) Tendințe cunoscute de structuri de proprietate/control opace: de exemplu, prin utilizarea de administratori și/sau acționari nominali³⁰, inclusiv acționari corporativi străini, în special atunci când fac parte dintr-un lanț mai lung de entități corporative opace.
 - b) Tendințele cunoscute ale structurilor complexe multijurisdicționale: de exemplu, structurile care implică acționari, active și/sau persoane desemnate care sunt împărțite în diferite jurisdicții³¹ pot prezenta un risc ridicat, deoarece pot "scăpa din vedere" reglementările, supravegherea și aplicarea legii la nivel național. Astfel de structuri sunt uneori concepute tocmai cu scopul de a eluda reglementările și de a ascunde beneficiarul efectiv.
 - c) Factori de risc sectoriali: Factorii de risc de ML/TF pot fi concentrați în sectoare specifice, având în vedere prevalența infracțiunilor principale, de exemplu, activitățile extractive (cum ar fi petrolul și gazele naturale), achizițiile publice, sectorul imobiliar și comerțul cu specii sălbatice.
 - d) Tendințe cunoscute în ceea ce privește utilizarea abuzivă a entităților juridice, de exemplu, entitățile de tip "pass-through"³² (ale căror venituri comerciale sunt tratate ca venituri personale ale proprietarilor); societăți operaționale sau neoperaționale (de domiciliu); societăți fantomă fără operațiuni independente, active semnificative, activități comerciale în curs de desfășurare sau angajați³³.
 - e) Riscurile cunoscute ale entităților deținute sau controlate de persoane expuse politic (PEP) naționale sau străine.
 - f) Riscurile cunoscute ale entităților care fac obiectul deschiderii și închiderii în perioade scurte de timp.
 - g) Riscurile cunoscute ale entităților utilizate pentru a accesa licitații publice sau pentru a obține participații în active publice.
41. Participațiile de proprietate pot fi deținute direct sau indirect, de exemplu, prin intermediul unui lanț de vehicule corporative sau prin intermediul acționarilor nominali. Mai multe persoane fizice pot fi beneficiari efectivi ai unei anumite persoane juridice, în funcție de interesele de proprietate care depășesc un prag minim. De exemplu, în cazul în care se adoptă un prag de 20%, cinci persoane fizice care dețin fiecare 20% din acțiuni ar fi considerate toate ca fiind proprietari efectivi.

²⁹ Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 2 litera (d-e).

³⁰ A se vedea secțiunea 15 privind persoanele nominalizate.

³¹ De exemplu, o societate domiciliată într-o jurisdicție, care a fost înființată de un TCSP într-o a doua jurisdicție, are un director nominalizat dintr-o a treia jurisdicție și un proprietar legal corporativ creat într-o a patra jurisdicție.

³² Entități al căror scop este de a transfera profiturile persoanelor juridice către proprietar sau beneficiari, acționând ca facilitatori ai fluxurilor de fonduri, dar fără a avea un alt scop real.

³³ FATF - Egmont Group (2018), [Concealment of Beneficial Ownership](#).

42. Uneori, interesele de proprietate pot fi atât de diversificate încât nu există un singur acționar, fie că acționează singur sau împreună cu alți acționari, care să exercite controlul asupra persoanei juridice prin intermediul proprietății. De exemplu, în cazul în care se adoptă un prag de 20% (pe baza evaluării riscului de către jurisdicție), o societate cu doar șase acționari poate să nu aibă niciun acționar care să dețină o acțiune care să depășească pragul minim, atunci niciun acționar nu ar intra sub incidența cerințelor de raportare bazate doar pe aplicarea unui prag de proprietate.
43. Acționarii pot exercita controlul asupra societății pe baza proprietății lor, singuri sau împreună cu alți acționari, inclusiv prin intermediul oricărui contract, înțelegere, relație, intermediar sau entitate etapizată. Acționarii pot colabora pentru a crește nivelul de control prin acorduri formale sau informale sau prin utilizarea acționarilor nominali.³⁴ Structurile de control pot fi identificate prin intermediul documentelor relevante ale societății.
44. Țările ar trebui să acorde prioritate clarității și caracterului practic în punerea în aplicare a conceptului de interes de proprietate pentru a determina beneficiarul efectiv și să aplice norme care să fie viabile și aplicabile pentru societățile și alte persoane juridice administrate într-o țară.

Proprietatea efectivă prin control/alte mijloace ("dincolo de prag")

45. Aplicarea unui prag de proprietate nu este singurul mod în care ar trebui să se determine beneficiarul efectiv în conformitate cu definiția GAFI, care cuprinde ambele concepte de proprietate și control asupra unei persoane juridice. Următoarele considerente pot fi, de asemenea, relevante:
 - **Drepturi de vot diferențiate:** Diferitele clase de acțiuni pot oferi anumitor acționari un control mai mare decât altora, de exemplu prin drepturi de vot diferențiate. Astfel, chiar și o participație care se situează cu mult sub un anumit prag poate, de fapt, să confere unui acționar minoritar controlul asupra societății. Reformele recente din unele jurisdicții (Regatul Unit; Singapore; Hong Kong, China) au făcut ca astfel de acorduri de acțiuni cu două clase să fie mai frecvente.
 - **Puterea de a numi majoritatea membrilor conducerii superioare:** Controlul asupra unei persoane juridice poate fi exercitat în cazul în care o persoană fizică are puterea de a numi direct sau indirect majoritatea membrilor conducerii (de exemplu, dacă această putere este deținută de o societate care, la rândul ei, este deținută în totalitate de o persoană fizică). Cu toate acestea, dreptul acționarilor minoritari sau al anumitor părți interesate de a numi un reprezentant în conducerea superioară nu conferă prin el însuși controlul asupra unei persoane juridice.
 - **Controlul prin intermediul instrumentelor de datorie:** Controlul poate fi exercitat, de asemenea, prin intermediul instrumentelor de datorie sau al altor acorduri de finanțare, de exemplu, atunci când un creditor poate controla o persoană juridică prin intermediul dispozițiilor contractului de împrumut (cum ar fi datoriile convertibile în acțiuni cu drept de vot) sau de către un terț care poate influența în alt mod un acționar prin intermediul unei relații financiare sau de altă natură. Cu toate acestea, o bancă care acordă finanțare unei persoane juridice va fi rareori considerată ca exercitând control asupra persoanei juridice prin actul în sine.
 - **Controlul prin intermediul funcțiilor deținute în cadrul unei persoane juridice:** Persoane fizice care exercită un control substanțial asupra unei persoane juridice și sunt responsabile pentru

³⁴ A se vedea secțiunea 15 privind persoanele nominalizate.

deciziile strategice care afectează în mod fundamental practicile comerciale sau direcția generală a persoanei juridice pot fi considerate beneficiari efectivi în anumite circumstanțe. În funcție de persoana juridică și de legislația țării, directorii pot sau nu să aibă un rol activ în exercitarea controlului asupra afacerilor entității.

- **Controlul prin mijloace informale:** În plus, controlul asupra unei persoane juridice poate fi exercitat prin mijloace informale, cum ar fi prin legături personale strânse cu rude sau asociați. Mai mult, atunci când o persoană fizică utilizează, se bucură sau beneficiază de activele deținute de persoana juridică, ar putea fi un motiv de investigație suplimentară dacă această persoană fizică se află în situația de a exercita controlul asupra persoanei juridice.³⁵
- Cu toate acestea, aceste cazuri sunt mai greu de detectat și, în practică, vor fi mai puțin relevante în cazul colectării de rutină a informațiilor privind beneficiarii efectivi de către un registru, o agenție sau un alt organism.

Proprietatea efectivă în ceea ce privește diferite tipuri de persoane juridice

- **Societăți fără acțiuni:** Beneficiarii efectivi ai societăților care nu emit acțiuni nu vor fi cuprinși în niciun prag de proprietate exprimat în acțiuni. Aceasta include, de exemplu, societățile fără acțiuni din Statele Unite sau societățile cu răspundere limitată prin garanție din Marea Britanie. Aceste tipuri de societăți sunt utilizate în mod obișnuit de entitățile fără scop lucrativ, dar pot fi folosite și de entitățile cu scop lucrativ. În plus, societățile pot trece de la societăți pe acțiuni la societăți fără acțiuni sau invers. În unele cazuri, societățile fără acțiuni au fost comercializate de către TCSP ca mijloc de a învinge regulile de divulgare a beneficiarilor efectivi și normele fiscale aplicabile unei societăți străine care este controlată direct sau indirect de un contribuabil rezident (cunoscută în general sub numele de Controlled Foreign Company). Aceste entități ar necesita o abordare alternativă (în ceea ce privește examinarea controlului entității) pentru determinarea beneficiarului efectiv prin intermediul proprietății.
- **Parteneriate:** Societățile de persoane cu răspundere limitată și nelimitată au personalitate juridică distinctă față de asociații lor, dar în unele țări, acestea nu au acțiuni și, prin urmare, nu sunt supuse niciunui prag de participare. În unele țări (de exemplu, Insulele Virgine Britanice), cei care formează un parteneriat pot alege dacă acesta va avea sau nu personalitate juridică. În absența unui prag de acțiuni, o persoană fizică poate deține controlul asupra unui parteneriat dacă are dreptul de a exercita (sau exercită efectiv) o influență semnificativă asupra desfășurării activităților parteneriatului. Aceasta ar putea include, de exemplu, dreptul de a numi sau de a revoca orice asociat, de a direcționa sau de a se opune deciziilor de investiții, de a participa la profit sau de a returna capitalul fondurilor sau activelor parteneriatului, de a direcționa modificări ale documentelor constitutive ale parteneriatului (de exemplu, contractul de parteneriat) sau de a dizolva sau transforma parteneriatul.
- **Fundații:** O serie de alte persoane juridice au personalitate juridică, dar nu sunt societăți comerciale și nu au acțiuni și, prin urmare, nu vor fi cuprinse în niciun prag de acțiuni. Acest lucru necesită o abordare alternativă (în ceea ce privește controlul asupra entității) pentru determinarea beneficiarului efectiv. De exemplu, fundațiile nu au proprietari și sunt controlate de un consiliu de administrație. În cazul în care fundațiile sunt similare unor trusturi, persoanele fizice deținând poziția de fondatori,

³⁵ A se vedea, de asemenea, descrierea administratorilor de facto (sau "din umbră") și a acordurilor informale de desemnare, în secțiunea 15 privind persoanele desemnate.

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

beneficiarii și membrii conducerii pot fi considerați ca exercitând controlul asupra fundației. În plus, o persoană fizică poate deține controlul dacă are dreptul de a exercita (sau exercită efectiv) o influență semnificativă asupra desfășurării activităților fundației. Aceasta ar putea include, de exemplu, dreptul de a numi sau de a revoca oricare dintre membrii consiliului de administrație, de a direcționa sau de a se opune la distribuirea fondurilor sau activelor fundației sau la deciziile de investiții ale acesteia, de a lichida sau de a transforma fundația.

5. O ABORDARE MULTIPLĂ A INFORMAȚIILOR PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ

46. Experiența țărilor prezentată în evaluările reciproce ale GAFI a sugerat că o abordare multiplă care utilizează mai multe surse de informații este mai eficientă decât o singură abordare în prevenirea utilizării abuzive a persoanelor juridice în scopuri infracționale și în punerea în aplicare a măsurilor de transparență privind beneficiarii efectiv³⁶, deoarece diferitele abordări se completează reciproc și conduc, în cele din urmă, la o mai bună calitate a informațiilor. Varietatea și disponibilitatea surselor îmbunătățește accesul la informații și contribuie la atenuarea problemelor de acuratețe ale surselor individuale (aceasta ar putea include soluții bazate pe tehnologie).
47. Nucleul unei abordări pe mai multe planuri combină informațiile deținute și/sau furnizate de societățile însele și informațiile deținute de autoritățile publice sau în numele acestora într-un registru sau într-un mecanism alternativ, dacă acesta asigură autorităților competente un acces rapid și eficient la informațiile privind beneficiarii efectivi, precum și orice altă măsură suplimentară, după caz. Cei trei piloni ai asigurării faptului că informațiile privind beneficiarii efectivi sunt adecvate, exacte și actualizate sunt la fel de importanți și niciunul nu ar trebui să fie prioritar în detrimentul celuilalt. Pentru a pune în aplicare în mod eficient abordarea pe mai mulți piloni, este important să se asigure că responsabilitățile diferitelor părți sunt clare.
48. Ca urmare a revizuirii Recomandării 24 din martie 2022, standardele prevăd o abordare multiplă, care să includă cel puțin (1) o abordare bazată pe companie și (2) un registru sau un mecanism alternativ și (3) orice alte surse suplimentare de informații, după caz, proporționale cu riscurile cu care se confruntă jurisdicția. În cadrul abordării pe mai multe direcții, utilizarea informațiilor CDD obținute și păstrate de IF/DNFBP în conformitate cu Recomandările 10 și 22, ca mecanism alternativ sau măsură suplimentară suplimentară, este descrisă în continuare în secțiunile 11 și 12. Informațiile suplimentare ar putea include, de asemenea, informații de bază și informații privind beneficiarii efectivi deținute de autoritățile de reglementare sau de bursele de valori. Țările pot decide măsurile precise din cadrul sistemelor lor naționale în funcție de contextul, importanța și riscurile proprii.
49. Țările ar putea lua în considerare posibilitatea de a permite autorităților competente implicate în colectarea de informații privind beneficiarii efectivi să aibă acces și să facă schimb de informații privind beneficiarii efectivi. De asemenea, țările sunt încurajate să extindă acest acces și acest schimb de informații la alte surse de informații privind beneficiarii efectivi pentru a consolida și mai mult controalele încrucișate și verificările. Țările pot lua în considerare posibilitatea de a extinde aceste responsabilități dincolo de simpla identificare a erorilor și de îmbunătățirea calității informațiilor de bază și a informațiilor privind beneficiarii efectivi și de a le utiliza pentru a contribui la înțelegerea la nivel național a riscurilor actuale și emergente.
50. În plus, țările ar trebui, de asemenea, să asigure competențe adecvate pentru a obliga la prezentarea de documente financiare și pentru a obține probe în contextul unei investigații³⁷, ceea ce permite autorităților să stabilească în timp util dacă o societate deține sau controlează conturi la o instituție financiară din țară.

³⁶ A se vedea FATF [Best Practices on Beneficial Ownership for Legal Persons](#) (2019).

^{37 A} se vedea Recomandarea 31 a FATF.

6. INFORMAȚII ADECVATE PRIVIND BENEFICIARIII EFECTIVI

51. Nota interpretativă la Recomandarea 24 impune țărilor să dispună de mecanisme care să asigure că informațiile de bază și informațiile privind beneficiarii efectivi sunt adecvate, inclusiv informațiile furnizate la registrul societăților și orice informații disponibile menționate la punctul 7 din Nota interpretativă la Recomandarea ²⁴³⁸.

Caseta 3. Informații "adecvate" în recomandările FATF

Informațiile adecvate sunt informații care sunt suficiente pentru a identifica persoana (persoanele) fizică (fizice) care este (sunt) beneficiarul (beneficiarii) efectiv(i), precum și mijloacele și mecanismele de proprietate, control sau alte mijloace.

52. În ceea ce privește identitatea persoanei fizice care este beneficiarul efectiv, nota interpretativă oferă exemple de informații³⁹, pe care țările ar trebui să aibă în vedere să le înregistreze. Deși Nota interpretativă la Recomandarea 24 nu oferă nicio calificare sau ierarhizare a informațiilor menționate mai sus, unele informații pot fi considerate necesare pentru a identifica o persoană (de exemplu, numele și prenumele, naționalitatea (naționalitățile) și data nașterii), în timp ce alte informații pot fi utile pentru a confirma în continuare identitatea unei persoane, cum ar fi un număr național unic de identificare (de ex, un număr de administrație internă, un număr de înregistrare fiscală, un număr de identitate sau un număr de securitate socială), numărul pașaportului și tipul de document, locul nașterii și adresa de reședință, precum și numărul de identificare fiscală sau echivalentul acestuia în țara de reședință.
53. În mod similar, în ceea ce privește mijloacele și mecanismele prin care persoana (persoanele) fizică (fizice) exercită dreptul de proprietate efectivă (fie că este vorba de proprietate sau de control), anumite informații pot fi considerate necesare pentru a identifica astfel de mijloace și mecanisme (de exemplu, tipul de participare, drepturile de vot sau controlul prin alte mijloace) și domeniul de aplicare (de exemplu, indicarea procentului de acțiuni, a drepturilor de vot sau a altei forme de control) al interesului efectiv. Alte informații care ar putea fi utile pentru a confirma în continuare astfel de mijloace și mecanisme ar putea include informații privind mai multe forme de proprietate efectivă (de exemplu, atât prin proprietate, cât și prin control, dacă este cazul), informații privind intermediarii legali sau entitățile juridice implicate în lanț (de exemplu, cele controlate direct de beneficiarii efectivi); informații care să indice dacă beneficiarul efectiv este implicat în vreo relație de nominalizare (a se vedea secțiunea 15 privind nominalizările); și informații care să indice dacă participația beneficiarului efectiv în persoana juridică este deținută direct sau indirect.
54. În ceea ce privește fundațiile și persoanele juridice comparabile, țările pot lua în considerare înregistrarea poziției/rolului relevant (de exemplu, fondator, beneficiar și membru al conducerii) al persoanei (persoanelor) fizice.

³⁸ A se vedea Nota interpretativă la Recomandarea 24, punctul 9.

³⁹ A se vedea nota de subsol 59 la Recomandarea 24 a FATF.

7. INFORMAȚII EXACTE - MIJLOACE DE VERIFICARE A INFORMAȚIILOR PRIVIND BENEFICIARIII EFECTIVI

55. În urma identificării beneficiarilor efectivi, aceste informații trebuie verificate. Verificarea este o combinație de verificări și alte procese pe care o țară ar trebui să le adopte în diferitele etape pentru a se asigura că datele privind beneficiarii efectivi sunt corecte (Notă interpretativă la Recomandarea 24 punctul 9). Verificarea se aplică la toate componentele abordării multidimensionale și există anumite principii care se aplică la toate componentele, care sunt descrise mai jos. Verificarea poate necesita expertiză profesională, iar mijloacele de verificare ar depinde de abordarea în ceea ce privește păstrarea informațiilor privind beneficiarii efectivi. Obiectivul ar trebui să fie ca mecanismele generale stabilite de o țară să asigure acuratețea informațiilor privind beneficiarii efectivi și să asigure un anumit grad de coerență a informațiilor din diferite surse.
56. Verificarea informațiilor privind beneficiarii efectivi ar putea implica, de obicei, o examinare a documentelor prezentate (de exemplu, certificate de acțiuni, registrul acționarilor, rezoluții ale consiliului de administrație și documente de împuternicire). Verificarea informațiilor privind beneficiarii efectivi ar putea include, de asemenea, în funcție de nivelul de risc, verificări încrucișate manuale sau automate cu bazele de date guvernamentale relevante și cu alte baze de date disponibile (de exemplu, registrele populației sau registrele naționale de identitate, registrul de identificare a contribuabililor, registrele vehiculelor și ale terenurilor).
57. Verificarea beneficiarilor efectivi poate avea loc pe parcursul mai multor procese, în funcție de abordarea privind deținerea de informații privind beneficiarii efectivi, deși fiecare abordare pe care țările o aleg ca parte a abordării multiple ar trebui să includă verificarea:
- a) de către societăți în cadrul abordării bazate pe societăți (a se vedea secțiunea 9).
 - b) De către autoritatea (autoritățile) sau organismul (organismele) responsabil(e) de registrul beneficiarilor efectivi în cadrul abordării de registru (a se vedea secțiunea 10).
 - c) De către entitățile responsabile pentru furnizarea de informații privind beneficiarii efectivi în cadrul mecanismului alternativ (a se vedea secțiunea 11).
 - d) De către entitățile implicate în orice măsuri suplimentare suplimentare care sunt necesare pentru a se asigura că se poate determina beneficiarul efectiv al unei societăți, inclusiv, de exemplu, informațiile deținute de autoritățile de reglementare sau de bursele de valori; sau obținute de IF și de DNFBP în conformitate cu Recomandările 10 și 22 (a se vedea secțiunea 12).
58. Întrucât mijloacele de verificare pot varia pentru fiecare aspect, este important ca criteriile de identificare a beneficiarului efectiv aplicate la diferitele aspecte să fie în concordanță cu cerințele aplicabile relevante (în special cu cele aplicate la DCD în conformitate cu Recomandarea 10 sau 22). În funcție de nivelul specific de risc al țărilor, măsurile de verificare pot cuprinde următoarele două componente:
- a) **Verificarea identității:** Trebuie luate măsuri adecvate pentru a verifica identitatea oricărei persoane fizice înregistrate ca beneficiar efectiv.
 - b) **Verificarea statutului:** Ar trebui să se ia măsuri adecvate pentru a verifica baza de identificare a unei persoane ca beneficiar efectiv.
59. Scopul instituirii unui mecanism clar de verificare a informațiilor privind beneficiarii efectivi este de a reduce riscurile de informații inexacte și de a permite aplicarea

normele de raportare a beneficiarilor efectivi. Cu toate acestea, acest lucru nu implică o abordare cu zero eşecuri. Este un proces care vizează creșterea încrederii că informațiile privind proprietatea finală și controlul sunt fiabile și că erorile evidente, falsurile sau neconcordanțele sunt identificate și corectate în mod sistematic. Țările pot lua în considerare posibilitatea de a efectua verificări automatizate, atunci când este posibil, pentru a reduce la minimum sarcina verificării și pentru a crește rapiditatea prelucrării.

60. Țările ar trebui să adopte o abordare a verificării bazată pe riscuri. În cazurile de risc mai ridicat (de exemplu, societățile cu structuri complexe în mai multe jurisdicții, existența unor administratori sau acționari nominali, entitățile identificate ca fiind de risc ridicat în cadrul unei evaluări a riscurilor, entitățile care au un istoric de raportare a unor informații inexacte privind beneficiarii efectivi sau în cazul în care este posibil să nu se poată obține o documentație suficientă), ar trebui să se sporească amploarea și/sau frecvența măsurilor de verificare. În alte cazuri, cum ar fi o microîntreprindere al cărei proprietar legal, administrator și beneficiar efectiv sunt toți aceeași persoană, țările pot decide, pe baza riscului, că măsurile de verificare pot fi ajustate (de exemplu, să solicite doar verificarea identității).
61. Mecanismele de verificare îmbunătățite pot fi, de asemenea, utilizate pentru a detecta inexactitățile în informațiile privind beneficiarii efectivi raportate și/sau ascunderea deliberată, cum ar fi relațiile nedeclarate cu persoane desemnate. Astfel de verificări de natură mai investigativă pot fi efectuate de către autoritățile de aplicare a legii. În țările care impun angajarea unui intermediar profesionist pentru constituirea de persoane juridice, intermediarii profesioniști reglementați pot fi obligați să efectueze astfel de verificări aprofundate.
62. Indiferent de mecanismele utilizate inițial, țările pot solicita, de asemenea, o declarație care să ateste că informațiile comunicate în momentul depunerii sunt veridice și complete⁴⁰. În timp ce declarația ar plasa sarcina principală de a furniza informații veridice asupra părții care le prezintă, aceasta nu ar trebui să înlocuiască diferitele eforturi de verificare depuse de partea care primește informațiile.

Verificarea identității proprietarului efectiv

63. În cadrul proceselor de verificare a identității ar trebui să se ia măsuri adecvate pentru a dovedi că o persoană fizică, care a fost identificată ca beneficiar efectiv, există în realitate și este cine pretinde a fi, de exemplu, prin examinarea documentelor de identitate eliberate de guvern. O identitate este o combinație de "atribute" care aparțin unei persoane, de exemplu, numele, data nașterii și naționalitatea. Pentru a verifica identitatea, în cazurile în care există suspiciunea că dovada de identitate a fost falsificată sau furată, sau a prezenței oricăror alte riscuri conexe, ar trebui luate măsuri pentru a verifica dacă identitatea revendicată aparține persoanei care prezintă dovada. Acest lucru poate implica solicitarea unei persoane de a prezenta o dovadă de identitate emisă de guvern (cum ar fi un pașaport sau un permis de conducere). O astfel de verificare ar putea fi efectuată, de asemenea, printr-un schimb automat de date cu un sistem național fiabil, cum ar fi registrul de reședință, registrul fiscal, baza de date a pașapoartelor sau informațiile electorale. Partea care efectuează verificarea se poate baza pe un astfel de schimb, în cazul în care acesta oferă același nivel de asigurare.
64. Atunci când se verifică identitatea unei persoane, trebuie să se țină seama de soliditatea dovezilor. Aceasta se referă la cantitatea și fiabilitatea datelor, documentelor sau informațiilor furnizate de surse independente, și ar trebui să se aplice o abordare bazată pe riscuri. Pentru a verifica identitatea unui beneficiar efectiv aflat în străinătate, partea care primește beneficiarul real

⁴⁰ De la partea care transmite informațiile, care ar putea include persoane juridice, reprezentanți ai

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

acestora, PSTC sau alți furnizori de servicii.

informațiile ar trebui să ia măsuri pentru a verifica autenticitatea documentelor legale furnizate din străinătate.

65. Deși, în mod normal, identitatea unei persoane nu variază de-a lungul vieții, este posibil ca informațiile să necesite actualizare în cazul expirării documentelor de identitate sau al schimbării cetățeniei (a se vedea secțiunea 7 privind informațiile actualizate). În acest caz, persoana respectivă are obligația de a actualiza informațiile, care ar trebui să facă obiectul unei verificări. De asemenea, ar trebui să existe suficiente garanții și securitate a datelor pentru a se asigura că identitatea verificată nu poate fi furată sau uzurpată (de exemplu, un portal securizat).

Verificarea statutului proprietarului efectiv

66. În funcție de nivelul de risc, verificarea statutului beneficiarului efectiv poate include, fără a se limita la acestea, următoarele elemente:
- i. Persoana identificată ca beneficiar efectiv deține drepturi de proprietate, drepturi de vot sau drepturi de control în cadrul persoanei juridice, astfel încât să corespundă definiției de beneficiar efectiv?
 - ii. Persoana identificată ca beneficiar efectiv exercită efectiv drepturile asociate nivelului de proprietate și/sau de control în practică, în nume propriu, sau exercită aceste drepturi în baza instrucțiunilor primite de la o parte terță nedeclarată sau a unui acord cu ^{aceasta}⁴¹?
 - iii. Dacă beneficiarii efectivi identificați sunt în concordanță cu structura și profilul de risc al persoanei juridice?
67. Întrucât statutul unui beneficiar efectiv se poate schimba în timp, chiar și în ceea ce privește natura controlului, informațiile ar trebui să fie verificate în continuare (în loc să se bazeze pur și simplu pe verificările efectuate la momentul constituirii), în conformitate cu cerințele privind actualizarea acestor informații, astfel cum se menționează în secțiunea 8 din prezentul ghid. Informațiile istorice colectate de-a lungul timpului ar fi, de asemenea, utile pentru autoritățile naționale, IF sau DNFBP (a se vedea secțiunea de mai jos privind raportarea discrepanțelor).

Mecanisme de raportare a discrepanțelor

68. Pentru a sprijini acuratețea informațiilor privind beneficiarii efectivi, țările pot lua în considerare instituirea unor mecanisme de raportare a discrepanțelor ca măsură complementară, pe baza riscului, a importanței și a contextului țărilor respective. Raportarea discrepanțelor, în cazul în care se aplică (cel mai probabil în ceea ce privește un registru/mecanism alternativ), ar trebui să servească la completarea măsurilor de verificare a diverselor mecanisme prezentate mai sus; nu ar trebui să le înlocuiască.⁴²
69. Raportarea discrepanțelor permite, în general, autorităților și entităților care au acces la datele privind beneficiarii efectivi să raporteze organismului care deține informații privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice dacă informațiile deținute de primele sunt diferite de cele deținute de acestea din urmă. În timp ce raportarea discrepanțelor poate contribui la îmbunătățirea acurateței și a caracterului complet al informațiilor privind beneficiarii efectivi ai entităților juridice, oricare dintre aceste obligații impuse celui care raportează va avea implicații asupra resurselor. Țările pot elabora procese sau proceduri pentru a reduce la minimum sarcina administrativă în

⁴¹ O persoană desemnată nu este niciodată beneficiarul efectiv al unei persoane juridice. A se vedea secțiunea 15 privind aranjamentele cu privire la mandatar.

⁴² Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 11.

raportarea discrepanțelor la situații particulare în care există un potențial de raportare atât de către IF/APNF, cât și de către client/client.

70. Ca atare, atunci când instituie un mecanism de raportare a discrepanțelor, țările pot lua în considerare factorii relevanți de mai jos.
- a) **Accesul entităților raportoare la informații:** Părțile obligate să raporteze discrepanțele (IF/APNF sau alte entități obligate, astfel cum sunt definite de țară) ar avea nevoie de acces la informațiile privind beneficiarii efectivi deținute într-un registru/mecanism alternativ, astfel încât să poată raporta diferențele (acuratețe și exhaustivitate) dintre registrul/mecanismul alternativ și informațiile privind clienții lor colectate în cadrul obligațiilor de DCD.
 - b) **Importanța discrepanței:** Deoarece volumul discrepanțelor raportate poate fi foarte mare, pentru a optimiza cantitatea de resurse utilizate atât de entitățile raportoare pentru depunerea rapoartelor, cât și de cele destinate pentru tratarea acestora, țările ar trebui să definească în mod clar pragul de semnificație al discrepanțelor care trebuie raportate. De exemplu, de obicei, se pune accentul pe erorile factuale, nu pe greșelile de dactilografiere sau de ortografie.
 - c) **Adjudecarea rapoartelor de discrepanță și sistemul de feedback:** Țările ar trebui să aibă în vedere punerea în aplicare a unui sistem de examinare și de soluționare a rapoartelor de discrepanță într-un mod echitabil și eficient, punând accentul pe un proces echitabil și pe o abordare bazată pe riscuri. Societățile și alte persoane juridice ar trebui să fie informate la momentul potrivit cu privire la discrepanțele raportate (cu indicarea motivelor), astfel încât datele să poată fi rectificate în timp util. După soluționarea unei diferențe, țările ar trebui să aibă în vedere notificarea entității raportoare, astfel încât toate informațiile să fie aliniate.
 - d) **Ținerea evidenței:** Țările ar trebui să aibă în vedere înregistrarea corespunzătoare a rapoartelor de discrepanță întocmite (de exemplu, prezentate în extrasele din registru/mecanism alternativ), astfel încât potențialii utilizatori ai acestor informații să fie conștienți de faptul că aceste date ar putea să nu fie adecvate, exacte sau actualizate. În special, aceste informații, dacă ar fi puse la dispoziția autorităților competente, ar putea fi utile. Dintr-o perspectivă mai largă de gestionare, țările pot lua în considerare monitorizarea numărului de rapoarte de discrepanțe și a motivelor acestora.
 - e) **Considerații privind confidențialitatea:** Este foarte probabil ca rapoartele de discrepanță să conțină date cu caracter personal. Țările ar trebui să ia în considerare legile privind confidențialitatea datelor, confidențialitatea clienților și alte preocupări relevante atunci când doresc să pună în aplicare mecanisme de raportare a discrepanțelor. De exemplu, ar trebui luate măsuri de protecție pentru a preveni scurgerile de date.

8. INFORMAȚII DE BAZĂ ȘI DE PROPRIETATE EFECTIVĂ ACTUALIZATE

71. Nota interpretativă la Recomandarea 24 prevede că țările ar trebui să dispună de mecanisme pentru a se asigura că informațiile de bază și informațiile privind beneficiarii efectivi sunt cât mai actuale posibil și că sunt actualizate într-un termen rezonabil (de exemplu, în termen de o lună)⁴³, după orice modificare sau după identificarea unor informații neactualizate. Pentru a evita ambiguitățile, țările ar trebui să stabilească un cadru clar și practic care să sprijine actualizarea informațiilor privind beneficiarii efectivi într-un termen rezonabil. Cadrul ar trebui să precizeze semnificația noțiunii de "perioadă rezonabilă" și modul în care cadrul va fi aplicat pentru fiecare abordare utilizată de țară pentru a ține la zi informațiile privind beneficiarii efectivi.
72. Standardele oferă un anumit grad de flexibilitate pentru a permite țărilor să stabilească "perioada rezonabilă" adecvată pentru actualizarea informațiilor privind beneficiarii efectivi, în funcție de riscul și contextul lor și ținând seama de structura instituțională și de alte circumstanțe naționale.
73. Este posibil ca țările să se confrunte cu obstacole practice⁴⁴ în punerea în aplicare a acestei cerințe, iar acestea pot justifica necesitatea de a acorda mai mult timp pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii efectivi sunt actualizate. Printre acestea se pot număra situații specifice în care beneficiarul real nu poate fi identificat în mod clar sau contactat rapid (de exemplu, cazuri de forță majoră⁴⁵ sau când înregistrările devin indisponibile din cauza unor defecțiuni IT) sau când beneficiarul real nu răspunde la atenționări sau nu mai poate fi contactat la adresa cunoscută.
74. Țările ar trebui să aibă în vedere identificarea acestor obstacole practice și/sau a situațiilor specifice și a modului în care acestea pot împiedica actualizarea informațiilor privind beneficiarii efectivi pentru fiecare mecanism utilizat de țară pentru păstrarea informațiilor privind beneficiarii efectivi. Atunci când este relevant, țările ar trebui să aibă în vedere, de asemenea, specificarea unei perioade cât mai scurte posibil, cu măsuri adecvate și justificabile care au ca efect atenuarea sau depășirea adecvată a acestor obstacole practice.⁴⁶
75. Ca o bună practică pentru a se asigura că informațiile sunt actualizate, țările pot lua în considerare posibilitatea de a solicita societăților, precum și celelalte mecanisme utilizate pentru a se asigura că autoritățile competente au acces în timp util la informații adecvate, exacte și actualizate, să își valideze periodic informațiile privind beneficiarii efectivi pe baza unei abordări bazate pe riscuri, cum ar fi revizuirea sau verificarea informațiilor pe care le dețin. O astfel de validare periodică ar putea contribui la descoperirea modificărilor în ceea ce privește beneficiarul efectiv al structurilor corporative și ar fi utilă în cazul în care o societate nu reușește din greșeală să identifice și să raporteze aceste modificări.

⁴³ Perioada rezonabilă recomandată de actualizare a informațiilor în termen de o lună este menită să servească drept termen orientativ.

⁴⁴ A se vedea, de asemenea, secțiunea 11 privind mecanismele și sursele de informații privind beneficiarii efectivi, care oferă exemple de considerații pe care țările trebuie să le aibă în vedere pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii efectivi sunt actualizate.

⁴⁵ Forța majoră este definită ca fiind acte, evenimente sau circumstanțe care nu pot fi controlate de părți. Exemplele pot include dezastre naturale, război sau decesul unui beneficiar efectiv.

⁴⁶ De exemplu, prin reforme legislative și prin utilizarea tehnologiei.

9. OBLIGAȚIILE SOCIETĂȚILOR ÎN CADRUL ABORDĂRII BAZATE PE SOCIETATE

76. În cadrul abordării bazate pe companii, țările ar trebui să solicite companiilor să ia următoarele ^{măsuri}⁴⁷:
- Să obțină și să dețină informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la beneficiarilor efectivi ai societății;
 - să coopereze cu autoritățile competente în cea mai mare măsură posibilă pentru a determina beneficiarul efectiv, inclusiv prin punerea la dispoziția autorităților competente a informațiilor în timp util; și
 - să coopereze cu instituțiile financiare/DNFBP pentru a furniza informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la informațiile privind beneficiarii efectivi ai societății.
77. Ca punct de plecare, țările ar trebui să impună societăților comerciale să țină o listă a acționarilor sau a membrilor ^{lor}⁴⁸, pe care autoritățile competente să o poată accesa la cerere. Cu toate acestea, numai acest lucru nu va fi suficient, deoarece registrele acționarilor conțin informații privind proprietatea legală, dar nu neapărat privind proprietatea efectivă (a se vedea secțiunea 4 privind informațiile privind proprietatea efectivă). Țările ar trebui să ia în considerare următoarele aspecte la punerea în aplicare a acestei abordări:
- Există mecanisme (de exemplu, proceduri/protocoale stabilite) pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii efectivi colectate de societăți sunt adecvate, exacte și actualizate și că aceste informații sunt accesibile în timp util autorităților competente? Societățile au competențe pentru a solicita informații actualizate de la acționarii lor (inclusiv competența de a solicita informații privind beneficiarii efectivi în orice moment)?
 - Acționarii sunt obligați să dezvăluie numele persoanei (persoanelor) în numele căreia (căror) sunt deținute acțiunile (de exemplu, persoanele care le desemnează)? În cazul în care se produc modificări în ceea ce privește proprietatea sau controlul, acționarii și beneficiarii efectivi trebuie să notifice societatea într-un termen ^{stabilit}⁴⁹? Societățile sunt obligate să valideze, să revizuiască și să verifice periodic informațiile referitoare la beneficiarii efectivi?⁵⁰
 - Există sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive împotriva societății și a reprezentanților acesteia pentru nedeplinirea obligațiilor care le revin (de exemplu, de a colecta informații privind beneficiarii efectivi și de a le păstra adecvate, exacte și actualizate)?⁵¹
 - Au autoritățile competente competența de a solicita cooperarea întreprinderilor și există sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive în caz de necooperare? Este necesar ca informațiile privind beneficiarii efectivi să fie

⁴⁷ Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 7 litera (a).

⁴⁸ Notă interpretativă la Recomandarea 24, alineatul (4). Vă rugăm să consultați, de asemenea, secțiunea 3 privind informațiile de bază privind proprietatea.

⁴⁹ De exemplu, în termen de o lună (a se vedea secțiunea 7 privind informațiile actualizate privind beneficiarii efectivi).

⁵⁰ De exemplu, există sancțiuni împotriva beneficiarilor efectivi care nu furnizează informațiile solicitate societății?

⁵¹ A se vedea secțiunea 17 privind sancțiunile.

accesibile în țara de constituire? Cum sunt tratate societățile care nu au o prezență fizică în țara de constituire?⁵²

- e) Au oferit autoritățile instituțiilor financiare/APNF îndrumări clare cu privire la măsurile pe care se așteaptă ca acestea să le ia în cazul în care societățile nu cooperează cu ele (de exemplu, raportarea lipsei de cooperare autorităților relevante, întreruperea sau continuarea relației de afaceri).
- f) Cum își vor cunoaște întreprinderile obligațiile și resursele necesare pentru a le îndeplini? Există îndrumări adecvate care să le explice obligațiile și aceste îndrumări sunt puse la dispoziția publicului? Există căi adecvate pentru ca întreprinderile să fie angajate și educate cu privire la obligațiile lor?

⁵² De exemplu, prin cerința de a avea cel puțin un administrator persoană fizică rezident local care să aibă acces la informațiile privind beneficiarii efectivi.

10. ABORDAREA PRIN REGISTRU

78. Una dintre modalitățile prin care se poate garanta că autoritățile competente au acces la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice, în conformitate cu Recomandarea 24, este ca o autoritate sau un organism public să dețină aceste informații (de exemplu, o autoritate fiscală, o FIU, un registru al societăților comerciale sau un registru al beneficiarilor efectivi)⁵³.
79. Un registru care să conțină informații privind beneficiarii efectivi poate fi un mecanism eficient, deoarece permite autorităților competente să acceseze astfel de informații dintr-o sursă directă, într-un mod rapid și eficient (adesea în timp real). O astfel de eficacitate este, în general, condiționată de faptul că registrul dispune de resurse suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile și de capacitatea sa de a solicita informații suplimentare atunci când are îndoieli cu privire la informațiile pe care le primește.
80. Registrele de proprietate efectivă pot lua diferite forme și forme, iar țările dispun de o flexibilitate semnificativă pentru a-și adapta configurația în funcție de contextul instituțional în care funcționează registrele, precum și de varietatea de persoane juridice al căror beneficiar efectiv este înregistrat în registrul (registrele). Acest lucru înseamnă, de exemplu, că țările care funcționează pe o bază descentralizată (și în special în cazul statelor federale cu competențe la nivel subnațional) pot avea mai multe registre care funcționează independent, dar care sunt interconectate. În astfel de cazuri, este important să se asigure coerența abordărilor și interoperabilitatea sistemelor pentru a se asigura că autoritățile competente au acces neîntrerupt la informațiile privind beneficiarii efectivi, indiferent de autoritățile subnaționale care le dețin. De asemenea, este posibil ca registre diferite să fie înființate pentru persoane juridice diferite (de exemplu, pentru societăți, asociații sau fundații), reflectând natura diferită a acestor tipuri de persoane juridice. Și în acest caz, țările ar trebui să se asigure că diferitele registre funcționează în mod coerent și că accesul rapid și eficient al autorităților competente este asigurat în toate cazurile, indiferent de configurația aleasă pentru registre. În orice caz, țările ar trebui să se asigure că registrele lor au un domeniu de aplicare suficient de larg pentru a acoperi toate persoanele juridice relevante, inclusiv persoanele juridice străine relevante (în loc de un anumit grup de persoane juridice). Țărilor le revine sarcina de a se asigura că registrul oferă un acces eficient la informații fiabile.
81. Cele mai multe dintre provocările legate de punerea în aplicare a registrelor privind beneficiarii efectivi provin de la nivelul instituțional - și anume, dacă registrul este înființat pentru a colecta informații adecvate, exacte și actualizate privind informațiile privind beneficiarii efectivi, dacă registrul este împuternicit să facă acest lucru și dacă sunt aplicate sancțiuni proporționale și disuasive pentru orice persoană juridică sau fizică care nu respectă cerințele și dacă registrul este dotat cu resurse suficiente pentru a-și îndeplini rolul.
82. Unele țări au integrat informațiile privind beneficiarii efectivi în bazele de date deja existente, cum ar fi registrele societăților comerciale. Alte țări au înființat registre ale beneficiarilor efectivi, care sunt completate de persoane juridice, IF/DNFBP, autorități competente sau, într-o oarecare măsură, de rapoarte automate prin intermediul registrelor interconectate. Autoritățile competente și, în unele țări, părțile obligate pot avea acces la aceste registre ale beneficiarilor efectivi și pot verifica încrucișat informațiile privind beneficiarii efectivi cu alte

⁵³. Nota interpretativă la Recomandarea 24, punctul 7 litera (b) punctul (i). În plus, Nota interpretativă la Recomandarea 24 (nota de subsol 11) definește faptul că un organism ar putea înregistra informații privind beneficiarul efectiv alături de alte informații (de exemplu, informații de bază privind proprietatea și constituirea, informații fiscale), sau sursa de informații ar putea lua forma unor registre multiple (de exemplu, pentru provincii

36 | ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

sau districte, pentru sectoare sau pentru anumite tipuri de persoane juridice, cum ar fi organizațiile fără scop lucrativ), sau a unui organism privat căruia autoritatea publică i-a încredințat această sarcină.

surse (de exemplu, IF și DNFBP, notariatul, autoritățile fiscale sau bursiere sau documentația solicitată de la persoanele juridice).

83. În unele țări, profesia de notar ține o bază de date centralizată privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice (de exemplu, o bază de date ținută de un organism privat căruia o autoritate publică i-a încredințat această sarcină). Aceasta include informații adecvate, exacte și actualizate obținute și înregistrate de notari la constituirea entităților sau la efectuarea anumitor alte acte sau tranzacții de către persoane și entități, precum și informații privind transferul de persoane și entități. Se creează astfel un depozit de informații corporative, care poate fi utilizat pentru a valida informațiile din registrul societăților comerciale.
84. În unele țări, autoritățile fiscale pot, de asemenea, să păstreze informații privind beneficiarii efectivi pentru anumite persoane juridice. Este posibil ca autoritățile fiscale să dețină informații de bază și de proprietate efectivă adecvate, exacte și actualizate despre persoanele juridice care au un venit, dețin proprietăți, se angajează în tranzacții imobiliare sau angajează angajați. Unele impun chiar ca toate persoanele juridice care fac dezvăluiri către autoritățile fiscale să aibă un cont bancar și să facă obiectul cerințelor de DCD ale băncilor. În cazul în care se utilizează o astfel de bază de date, informațiile conținute în aceasta ar trebui să fie adecvate, exacte și actualizate.
85. Țările care recurg la o autoritate sau la un organism public care deține informații privind beneficiarii efectivi ar trebui să ia în considerare resursele și expertiza care vor fi necesare pentru a menține registrul și pentru a se asigura că informațiile înregistrate în registru sunt adecvate, exacte și actualizate și că pot fi accesate în mod rapid și eficient. Considerentele se aplică, de asemenea, în ceea ce privește gestionarea, întreținerea, precum și mecanismele bazate pe riscuri instituite în registrul (registrele) pentru verificarea informațiilor. În lipsa unor resurse suficiente, eficacitatea autorității sau a organismului public care deține informații privind beneficiarii efectivi va fi, de asemenea, compromisă.
86. În plus, dacă sarcinile și obligațiile autorității publice sau ale organismului public care deține informațiile privind beneficiarii efectivi nu sunt bine definite, iar competențele și responsabilitățile registrului nu sunt suficient de clare, autoritatea publică sau organismul public nu va putea să se asigure că datele din registru sunt adecvate, exacte și actualizate.
87. Recomandarea 24 permite țărilor să aibă în vedere facilitarea accesului public la informațiile privind beneficiarii efectivi. Țările ar trebui să încerce să găsească un echilibru între interesul public general în ceea ce privește divulgarea datelor pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului și drepturile fundamentale ale beneficiarilor efectivi (cum ar fi preocupările legate de protecția datelor cu caracter personal și cerințele legale relevante). În acest scop, țările pot lua în considerare o abordare etapizată a divulgării informațiilor. De exemplu, țările care au oferit acces public pot lua în considerare definirea clară și exhaustivă a tipurilor de informații care urmează să fie puse la dispoziția publicului, care ar putea fi de natură mai generală (cum ar fi numele și motivul pentru care persoana este identificată ca beneficiar efectiv, denumirea societății și adresa înregistrată), astfel încât să se reducă la minimum potențialul prejudiciu adus beneficiarilor efectivi (a se vedea secțiunea 13 privind accesul la informații).
88. Mai jos sunt prezentate câteva exemple de considerații pe care trebuie să le aibă în vedere țările care doresc să înființeze un registru al beneficiarilor efectivi sau să integreze informațiile privind beneficiarii efectivi într-o bază de date deja existentă:
 - a) Există impedimente jurisdicționale sau constituționale în calea implementării unui registru eficient al beneficiarilor efectivi? De exemplu, în unele țări, autoritățile de la nivel de stat/provincial sunt responsabile de înregistrarea și reglementarea persoanelor juridice și există impedimente constituționale

care limitează competența autorităților naționale de a impune autorităților respective cerințe privind beneficiarii efectivi.

- b) Sunt competențele și obiectivele statutare ale registrului suficient de largi pentru a acoperi rolul de colectare, verificare și păstrare a informațiilor privind beneficiarii efectivi?
- c) Dispune autoritatea sau organismul responsabil de registru de suficiente resurse umane și de capital pentru a colecta, verifica și menține informațiile privind beneficiarii efectivi? Pentru a determina beneficiarul efectiv al unei structuri juridice complexe poate fi necesară o bună înțelegere și cunoaștere a dreptului societăților comerciale. În mod similar, o înțelegere a contextului economic în care operează societatea ar putea fi esențială pentru a înțelege modul în care controlul poate fi exercitat prin alte mijloace (a se vedea, de asemenea, secțiunea 4 privind informațiile privind beneficiarii efectivi). În unele țări, registrul este capabil să efectueze analize tematice/orizontale ale persoanelor juridice pentru care deține informații privind beneficiarul efectiv, care permit detectarea valorilor aberante sau a informațiilor incorecte. La conceperea registrului, țările ar putea dori să analizeze dacă configurația sa tehnică ar permite sau ar împiedica acest tip de analiză.
- d) Există mecanisme pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii efectivi furnizate în registru sunt adecvate, exacte și actualizate? Solicitanții individuali care constituie persoane juridice sunt obligați să furnizeze informații exacte privind beneficiarii efectivi în registru în momentul creării persoanei juridice (de exemplu, prin interzicerea constituirii în societate în cazul în care aceste informații nu sunt furnizate)? Există mecanisme bazate pe riscuri pentru monitorizarea periodică a informațiilor privind beneficiarii efectivi după constituire? Registrul verifică acuratețea informațiilor pe care le primește, urmând o abordare bazată pe riscuri și utilizând documente, date sau informații de încredere, din surse independente? Există un proces care permite autorităților și IF și DNFBP să raporteze orice discrepanțe către registru?⁵⁴ Sunt luate măsuri rezonabile pentru a remedia discrepanțele raportate într-un termen adecvat (a se vedea secțiunea 7 privind informațiile exacte)?
- e) Cum sunt monitorizate și înregistrate în timp modificările informațiilor privind beneficiarii efectivi? Persoanele juridice și/sau beneficiarii efectivi au obligația de a furniza informații în registru într-un termen rezonabil (a se vedea secțiunea 8 privind actualizarea informațiilor) atunci când se efectuează modificări sau sunt necesare corecții? În plus, există cerințe periodice de actualizare/confirmare/corectare a informațiilor privind beneficiarii efectivi?
- f) Există o autoritate competentă responsabilă de aplicarea cerinței de raportare la registru? Există sancțiuni eficiente, adecvate și disuasive care se aplică în cazul încălcărilor (de exemplu, în cazul nerespectării obligației de declarare sau al transmiterii de informații inexacte sau incomplete), pe baza cadrului juridic în vigoare în țară? ⁵⁵ De exemplu, în cazul în care persoanele juridice au obligația de a-și declara beneficiarul (beneficiarii) efectiv(i), sunt prevăzute sancțiuni în legătură cu toate aspectele relevante (de exemplu, pentru prezentarea de informații incomplete/inacte)? Sancțiunile se referă la persoanele corespunzătoare?

⁵⁴ Existența unor standarde de date și definiții coerente ale BO între registrele centrale și entitățile raportoare poate contribui la dezvoltarea unei înțelegeri comune. Inconsecvența în ceea ce privește înțelegerea sau punerea în aplicare poate crea sarcini administrative suplimentare și raportări inutile, cu o legătură redusă sau inexistentă cu riscul de spălare de bani și de finanțare a terorismului. De asemenea, este important să se ia în considerare măsuri de gestionare a riscului de a "da de gol" societățile care fac obiectul unui raport de discrepanță cu risc semnificativ de ML/TF și de a oferi feedback entităților raportoare.

⁵⁵ A se vedea Nota interpretativă la Recomandarea 24, punctul 18.

- g) Informațiile deținute de registru sunt disponibile pentru autoritățile competente într-un mod rapid și eficient? Existența registrului este suficient de mediatizată? Sunt disponibile informații cu privire la modul de utilizare a acestuia? Sistemul permite autorităților competente să caute informațiile privind beneficiarii efectivi deținute în registru într-un mod care să răspundă în mod adecvat nevoilor lor (de exemplu, permite căutări după numele persoanei juridice și după numele beneficiarului efectiv, dispune de instrumente pentru a face distincția între persoanele juridice și beneficiarii efectivi cu același nume, dispune de instrumente pentru agregarea informațiilor etc.)? Registrul oferă acces direct prin conectare de la distanță sau prin mecanisme similare, sau informațiile trebuie să fie solicitate de la registru? În acest din urmă caz, procesul permite totuși autorităților competente să obțină informații în mod rapid și eficient? Există cerințe clare de divulgare a informațiilor pentru autoritatea sau organismul responsabil de registru, pentru a se proteja împotriva divulgării necorespunzătoare a informațiilor?

Exemple de caracteristici - Autoritate sau organism public care deține informații privind beneficiarii efectivi

89. Un mecanism care prevede ca o autoritate sau un organism public să dețină informații privind beneficiarii efectivi (BO) ar putea include unele sau toate caracteristicile următoare:
- i. Societățile sunt obligate să furnizeze informații de bază și informații privind beneficiarii efectivi la registrul societăților în momentul înregistrării.
 - ii. Societățile sunt obligate să furnizeze informații de bază și informații privind beneficiarii efectivi cu regularitate și într-un termen rezonabil (de exemplu, în termen de o lună) după orice modificare.
 - iii. Societățile sunt obligate să facă o declarație (de exemplu, o declarație sub jurământ) cu privire la beneficiarul efectiv și la structura acționariatului. Aceasta ar putea include furnizarea de copii ale documentelor pentru verificarea identității.
 - iv. Autoritatea publică sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi este obligat, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, să verifice identitatea beneficiarilor efectivi și dacă aceștia îndeplinesc într-adevăr criteriile pentru a fi considerați beneficiari efectivi. (Trimitere încrucișată la secțiunea privind verificarea)
 - v. Societățile care nu reușesc să furnizeze informații privind beneficiarii efectivi sunt supuse unor sancțiuni proporționale și disuasive, cum ar fi restricții privind constituirea, și astfel de sancțiuni sunt aplicate. (a se vedea secțiunea 16 privind sancțiunile).
 - vi. Furnizarea de informații incorecte face obiectul unor sancțiuni administrative și/sau penale proporționale și disuasive pentru societate. Reprezentantul societății ar putea fi, de asemenea, tras la răspundere personal. (a se vedea secțiunea 16 privind sancțiunile).
 - vii. Autoritatea publică sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi aplică în mod regulat astfel de sancțiuni în cazul în care obligațiile sunt încălcate sau raportează încălcările către autoritatea competentă.
 - viii. Autoritatea publică sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi își asumă un rol proactiv, inclusiv prin verificarea informațiilor în raport cu alte surse (cum ar fi registrele acționarilor, ale populației sau registrele naționale de identitate) prin verificarea bazată pe

riscuri, utilizarea tehnologiilor etc., pentru a identifica anomalii sau neconcordanțe și pentru a reduce riscul de fraudă în ceea ce privește documentele justificative sau de divulgare necorespunzătoare.

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

- ix. Informațiile privind proprietatea efectivă deținute de o autoritate sau de un organism public sunt înregistrate în format digital și pot fi consultate. Funcția de căutare permite căutări după mai multe câmpuri.
- x. Autoritățile competente au acces rapid și eficient la toate informațiile privind beneficiarii efectivi deținute de o autoritate sau un organism public, inclusiv la o capacitate de căutare completă.
- xi. Autoritatea sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi are capacitatea de a identifica în baza de date indicatorii de utilizare abuzivă sau de activitate neobișnuită (stegulețe roșii).
- xii. Informațiile de bază privind societatea sunt disponibile publicului; unele sau toate informațiile privind beneficiarii efectivi ar putea fi, de asemenea, puse la dispoziția publicului sau, cel puțin, puse la dispoziția IF și DNFBP.
- xiii. IF și DNFBP și, dacă este cazul, autoritățile competente raportează orice discrepanțe (trimitere încrucișată la secțiunea privind acuratețea) pe care le constată între informațiile privind beneficiarii efectivi deținute de autoritatea sau organismul public și informațiile privind beneficiarii efectivi pe care le au la dispoziție. Autoritatea sau organismul public care deține informațiile privind beneficiarul efectiv și/sau altă autoritate competentă ia măsurile adecvate pentru a corecta informațiile într-un termen rezonabil.
- xiv. Autoritatea publică sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi poate, de asemenea, să obțină și să dețină informații despre acționarii societăților, în plus față de informațiile privind beneficiarii efectivi.
- xv. Autoritatea publică sau organismul public care deține informații privind beneficiarii efectivi colectează informații privind consiliul de administrație, conducerea superioară și orice altă persoană fizică autorizată să acționeze în numele societății.
- xvi. Mecanismul este completat de alte abordări pentru a se asigura că informațiile privind beneficiarii efectivi ai unei societăți pot fi determinate în timp util de către o autoritate competentă.⁵⁶
- xvii. Există măsuri de protecție a datelor și a vieții private, inclusiv restricții privind informațiile disponibile pentru diferiții utilizatori ai registrului și alte informații privind beneficiarii efectivi, surse pentru a preveni divulgarea necorespunzătoare a acestor informații.

⁵⁶ A se vedea Nota interpretativă la R.24, punctul 7 litera (a) și punctul 7 litera (c).

11. MECANISMELE ȘI SURSELE DE OBȚINERE A INFORMAȚIILOR PRIVIND BENEFICIARII EFECTIVI AI PERSOANELOR JURIDICE: CARACTERISTICI ALE MECANISMELOR ALTERNATIVE

90. Țările pot decide să pună în aplicare abordarea multiplă prevăzută în Recomandarea 24 prin utilizarea unui mecanism alternativ în locul unui registru al beneficiarilor efectivi, dacă mecanismul oferă, de asemenea, autorităților competente acces eficient la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi.⁵⁷ Eficient în acest context se referă la un acces rapid și fiabil - adică printr-o sursă de încredere, fără întârzieri nejustificate, care să permită autorităților competente, în special autorităților de aplicare a legii și UIF, să își desfășoare rapid investigațiile și analizele.
91. Țările au flexibilitatea de a dezvolta un mecanism alternativ care să fie în conformitate cu riscurile, importanța și contextul lor specifice, cu condiția ca abordarea să asigure că autoritățile competente au acces eficient la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi. Atunci când adoptă abordarea mecanismului alternativ, țările se pot baza pe o sursă (surse) de informații existentă (existente). Țărilor le revine sarcina de a se asigura că există unul sau mai multe mecanisme specifice care să asigure un acces eficient la informații fiabile. Mecanismul (mecanismele) ar trebui să cuprindă un proces sau un sistem clar și cuprinzător (sau mai multe procese sau sisteme) prin intermediul căruia autoritățile competente să aibă acces la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi.
92. Țările care adoptă abordarea mecanismului alternativ ar trebui să ia în considerare considerentele de mai jos în elaborarea mecanismelor alternative.
- i. **Cadrul juridic/operațional:** Există un cadru juridic clar care să permită accesul autorităților competente la aceste informații și/sau să autorizeze sursa să divulge aceste informații altor autorități relevante? Există un cadru juridic care să protejeze sursa de informații de răspundere pentru divulgările autorizate? Există un cadru juridic care să oblige sursa de informații să divulge aceste informații autorităților în timp util? În absența unui cadru juridic specific, autoritățile competente dispun de suficiente puteri existente pentru a solicita informații prin intermediul mecanismului alternativ?
 - ii. **Domeniul de aplicare:** Este domeniul de aplicare al mecanismului alternativ suficient de larg pentru a acoperi toate persoanele juridice relevante, inclusiv persoanele juridice străine relevante (în loc de un anumit grup de persoane juridice)? Acoperă persoanele juridice naționale care pot prezenta riscuri de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului, dar care nu sunt clienți ai anumitor IF sau DNFBP?
 - iii. **Resurse:** Entitatea (entitățile) responsabilă (responsabile) de mecanismul alternativ dispune (dispun) de suficiente resurse umane și de capital pentru a asigura informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi?
 - iv. **Conștientizare:** Există orientări clare pentru a face cunoscute autorităților competente (în special autorităților de aplicare a legii și FIU) mecanismul alternativ prin care pot avea acces la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi? Au acestea o înțelegere clară a modului în care pot avea acces la informațiile privind beneficiarii efectivi prin intermediul mecanismului alternativ? Sursele de informații privind beneficiarii efectivi au o explicație clară

⁵⁷ A se vedea Nota interpretativă la Recomandarea 24 punctul 7 litera (b) punctul (ii) (a se vedea, de

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

asemenea, secțiunile 6-8 privind

"informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi").

înțelegerea obligațiilor lor de informare în cadrul mecanismului alternativ?

- v. **Receptivitate:** Atunci când autoritățile competente solicită informații privind beneficiarii efectivi prin intermediul mecanismului alternativ, accesul la informații este rapid și eficient? Există un proces sau un sistem specific pentru a facilita accesul rapid? De exemplu, în cazul în care informațiile privind beneficiarii efectivi sunt deținute de entități diferite, au stabilit autoritățile competente un proces de obținere a accesului la informațiile privind beneficiarii efectivi cu punctul de contact unic sau cu părțile care dețin informațiile privind beneficiarii efectivi pentru a evita întârzierile nejustificate în primirea informațiilor de la entități diferite?
 - vi. **Calitate:** Mecanismul alternativ oferă informații complete și fiabile? Există măsuri care să garanteze că informațiile sunt adecvate, exacte și actualizate?⁵⁸ În cazul în care mecanismul alternativ nu este în sine o sursă de informații, sursa (sursele) de bază îndeplinește (îndeplinesc) obiectivul de a avea informații adecvate, exacte și actualizate (de exemplu, sursa care deține informațiile efectuează măsuri de control al calității și de verificare a informațiilor privind beneficiarii efectivi)? Sursa care deține informațiile privind beneficiarii efectivi are o bună înțelegere și cunoaștere a dreptului corporativ și/sau a structurilor juridice complicate, precum și alte competențe relevante pentru a ajuta la identificarea beneficiarilor efectivi corespunzători? În cazul în care autoritățile competente se bazează pe mai multe surse pentru a identifica beneficiarii efectivi, datele sunt coerente între surse? Există un proces prin care se rezolvă diferențele de date?
 - vii. **Supravegherea și protecția datelor:** Există măsuri adecvate de supraveghere, de supraveghere sau mecanisme echivalente (de exemplu, sancțiuni adecvate) pentru a se asigura că mecanismul alternativ asigură un acces eficient la informațiile privind beneficiarii efectivi, ținând seama în același timp de preocupările legate de protecția datelor și de confidențialitate? Părțile care dețin informații privind beneficiarii efectivi dispun de protocoale de acces și de măsuri de protecție adecvate pentru a asigura protecția datelor? Autoritățile competente care solicită informații privind beneficiarii efectivi dispun de protocoale de acces și de garanții adecvate pentru a asigura protecția datelor?
93. Țările ar trebui să elaboreze unul sau mai multe mecanisme specifice pentru a asigura un acces eficient la informațiile privind beneficiarii efectivi în cadrul mecanismului alternativ, de exemplu, un portal electronic/site de comunicare securizat care să permită autorităților competente să contacteze mai multe surse deodată și să se asigure că primesc un răspuns rapid cu privire la informațiile relevante privind beneficiarii efectivi. Țările ar trebui să pună în aplicare măsuri specifice, inclusiv de verificare și supraveghere, pentru a se asigura că informațiile subiacente privind beneficiarii efectivi sunt adecvate, exacte și actualizate. Aceste două elemente (informații sursă de înaltă calitate plus un mecanism de acces eficient) pot constitui un mecanism alternativ.
94. Mai jos sunt prezentate exemple de surse de informații (care se pot baza pe informații CDD) care pot fi valorificate de către țări pentru a dezvolta mecanisme alternative.
- a) un registru de conturi bancare care identifică persoanele juridice care dețin conturi bancare, conturi de plăți și alte servicii financiare (de exemplu, conturi de custodie sau de investiții)

⁵⁸ A se vedea secțiunile 6-8 privind "informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi".

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

- b) o autoritate publică care deține informații privind IF/DNFBP cu care o persoană juridică are o relație de afaceri continuă
 - c) un sistem cu informații de la biroul de credit care colectează și păstrează informații actualizate despre persoanele juridice care au relații de împrumut cu IF.
95. Informațiile privind proprietatea efectivă obținute și deținute de IF/DNFBP (în conformitate cu Recomandarea 10/22) nu sunt suficiente pentru a fi calificate drept mecanism alternativ. Cu toate acestea, țările pot lua în considerare utilizarea acestor informații pentru a dezvolta un mecanism alternativ, pentru a asigura accesul eficient al autorităților competente la informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarii efectivi. Soluțiile digitale emergente pot oferi țărilor posibilități suplimentare de a-și dezvolta mecanisme alternative.

12. MĂSURI SUPLIMENTARE SUPLIMENTARE

96. În aplicarea unei abordări pe mai multe planuri pentru a se asigura că autoritățile competente pot determina în timp util beneficiarul efectiv al unei societăți (a se vedea secțiunea 5 privind abordarea pe mai multe planuri), țările ar trebui să utilizeze informații suplimentare suplimentare, după cum este ^{necesar}⁵⁹, inclusiv, de exemplu:
- a) Informații deținute de alte autorități de reglementare/supraveghere;
 - b) Informații deținute de bursele de valori;
 - c) Informații obținute de IF în conformitate cu Recomandarea 10;
 - d) Informații obținute de DNFBP în conformitate cu Recomandarea 22.
97. În ceea ce privește litera (a), țările se pot baza pe acordurile existente de schimb de informații cu autoritățile de reglementare financiară și/sau cu alte organisme de supraveghere pentru a evalua și îmbunătăți propriile informații privind beneficiarii efectivi. Astfel de acorduri oferă țărilor posibilitatea suplimentară de a revizui și de a contesta informațiile pe care le dețin cu privire la beneficiarii efectivi. Acest lucru poate ajuta autoritățile competente să localizeze informațiile care nu sunt corecte sau actualizate. Acest lucru ar putea fi realizat prin stabilirea de legături cu alte autorități de reglementare/supraveghere pentru a verifica dacă informațiile privind beneficiarii efectivi furnizate sunt corecte pe baza informațiilor deținute de cealaltă autoritate de reglementare sau de alte organisme care funcționează sub autoritatea delegată a autorității de supraveghere.
98. Sursele deschise de informații, cum ar fi cele de la litera (b), pot oferi autorităților competente mijloace suplimentare de obținere și verificare a informațiilor. În cazul în care o societate este cotate la o bursă de valori și face obiectul unor cerințe privind transparența adecvată a beneficiarilor efectivi, țările pot lua în considerare posibilitatea de a permite utilizarea acestor informații pentru a valida informațiile privind beneficiarii efectivi (a se vedea secțiunea 18 privind aplicabilitatea regimurilor de reglementare relevante).
99. Măsuri suplimentare suplimentare pot fi, de asemenea, informațiile obținute de IF și DNFBP în conformitate cu Recomandările 10 și 22. Țările se pot baza pe un sector IF reglementat în mod eficient, care poate furniza informații privind beneficiarii efectivi obținute în conformitate cu Recomandarea 10, astfel cum se menționează la litera (c). În conformitate cu recomandarea, țările ar trebui să solicite IF să identifice și să ia măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea beneficiarului efectiv, astfel încât IF să fie convinsă că știe cine este beneficiarul efectiv. În plus, țările ar trebui să solicite IF să înțeleagă structura de proprietate și de control a clientului, precum și activitatea și profilul de risc al acestuia. Obligația de a înțelege structura de proprietate și control și profilul de risc ar trebui să fie permanentă.⁶⁰
100. În cazul în care o țară se bazează în mare măsură pe un sector al DNFBP reglementat în mod eficient care este implicat în constituirea de societăți (în special TCSP, avocați, notari și contabili), astfel cum se menționează la litera (d), măsurile suplimentare suplimentare pot fi, de asemenea, informații deținute de aceste DNFBP în conformitate cu Recomandarea 22.
101. Pentru a utiliza informațiile deținute de IF și de DNFBP ca măsură suplimentară, este, de asemenea, esențial să existe o monitorizare și o supraveghere eficace a IF și a DNFBP pentru a se asigura că acestea respectă cerințele de DCD. Punerea în aplicare a cerințelor de CDD ar trebui să facă parte din orice mecanism global de creștere a transparenței vehiculelor corporative. Este deosebit de important să se extindă aceste cerințe la întreprinderile și profesiile liberale care sunt adesea implicate în crearea

⁵⁹ Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 7 litera (c).

⁶⁰ A se vedea secțiunea 3 privind evaluarea riscurilor.

și de gestionare a vehiculelor corporative (inclusiv TCSP, avocați, notari și contabili). Un regim reglementat pentru IF/DNFBP ar trebui să includă un regim de sancțiuni eficace pentru infracțiuni precum neactualizarea în timp util a informațiilor, omisiunea de a furniza informații și transmiterea de informații inexacte către autorități, care să fie aplicate în mod eficient.

102. În timp ce informațiile privind beneficiarii efectivi vor fi puse la dispoziție prin alte abordări (a se vedea secțiunea 5 privind abordarea multiplă), disponibilitatea acestor informații nu scutește însă IF și DNFBP de obligațiile care le revin în temeiul Recomandărilor 10 și, respectiv, 22. În orice caz, acestea nu ar trebui să se bazeze exclusiv pe astfel de informații atunci când desfășoară activități de CDD.

13. ACCESUL LA INFORMAȚII

Accesul autorităților competente

103. Autoritățile competente, în special LEA și FIU, ar trebui să dispună de toate competențele necesare pentru a obține în timp util informațiile de bază și informațiile privind beneficiarii efectivi deținute de părțile relevante, deși caracteristicile unui astfel de acces pot varia în funcție de partea care deține informațiile și de cadrul juridic național.
104. În cazul informațiilor de bază și al informațiilor privind beneficiarul efectiv deținute sau obținute de către o autoritate sau un organism public, sau printr-un mecanism alternativ, accesul ar trebui să fie rapid și eficient, ceea ce înseamnă că ar trebui să fie rapid și fiabil, fără întârzieri sau impedimente nejustificate. Autoritățile competente ar trebui să aibă cunoștințe suficiente despre autoritatea sau organismul public sau despre mecanismul alternativ care deține informații de bază și informații privind beneficiarul efectiv adecvate, exacte și actualizate, precum și despre modul de accesare a acestor informații. În cazul informațiilor de bază și al informațiilor privind beneficiarii efectivi deținute de societăți, ar trebui să fie posibil ca autoritățile de aplicare a legii și, în cazul în care cadrul național permite acest lucru, alte autorități competente să le poată accesa în timp util la adresa , cu cooperarea deplină a societății înseși. Este recunoscut faptul că un astfel de acces ar fi cel mai frecvent în contextul investigațiilor și, în general, ar face obiectul emiterii unui ordin de prezentare sau echivalent care să impună divulgarea informațiilor către autoritatea competentă. În cele din urmă, autoritățile competente ar trebui să cunoască suficient de bine care sunt măsurile suplimentare suplimentare (astfel cum se discută în secțiunea 12 de mai sus) de care dispun pentru a avea acces la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi, după caz.
105. Părțile care dețin informații relevante ar trebui să își înțeleagă obligațiile de divulgare, să coopereze pe deplin cu autoritățile competente și să furnizeze informațiile cât mai repede posibil și într-un interval de timp care să permită autorităților să își îndeplinească în mod corespunzător funcțiile. La punerea în aplicare a acestei cerințe, țările ar trebui să se asigure că există un cadru juridic sau de reglementare clar care să autorizeze un astfel de acces și divulgare și să protejeze, dacă este necesar, sursa (sursele) de informații de răspundere pentru divulgările autorizate.

Accesul în cadrul achizițiilor publice

106. În plus, țările ar trebui să se asigure că autoritățile publice de la nivel național și, după caz, alte autorități dispun de competențele necesare pentru a putea obține în timp util informații de bază și informații privind beneficiarii efectivi ai persoanelor juridice în cadrul achizițiilor publice. Mai jos sunt prezentate câteva considerații la punerea în aplicare a acestei cerințe:
- a) **Cadru:** Țările ar trebui să se asigure că există un cadru care permite/autorizează autoritățile publice la nivel național și, după caz, alte autorități publice să aibă acces în timp util la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi ale persoanelor juridice care depun oferte pentru contracte (adică ofertanții de contracte) și ale celor cărora li se atribuie contracte (adică beneficiarii de contracte). Există mai multe moduri în care o astfel de cerință poate fi pusă în aplicare.
 - i. Să impună ca o cerință pentru participarea la achizițiile publice ca ofertanții și beneficiarii de contracte să furnizeze informații de bază și de proprietate efectivă.

informații⁶¹ direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui extras din registrul relevant) către autoritățile competente în materie de achiziții publice. În cazul în care ofertanții și destinatarii contractelor furnizează informații de bază și informații privind beneficiarul efectiv direct autorităților de achiziții publice relevante, țările pot oferi autorităților publice relevante acces la informațiile deținute într-un registru (sau registre) sau printr-un mecanism alternativ, precum și prin orice măsuri suplimentare (a se vedea secțiunile 10-12), inclusiv pentru orice necesități de verificare, după caz, în cursul achizițiilor publice.

- ii. Să ofere autorităților competente în materie de achiziții publice acces la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi în ceea ce privește ofertanții și destinatarii contractelor deținute de o autoritate sau de un organism public (inclusiv prin accesarea informațiilor privind beneficiarii efectivi deținute de unul sau mai multe registre publice) sau printr-un mecanism alternativ, precum și prin orice măsuri suplimentare (a se vedea secțiunile 10-12), inclusiv pentru orice necesități de verificare, după caz, în cursul achizițiilor publice.
- iii. să permită autorităților publice relevante să se bazeze pe alte informații de bază și informații privind proprietatea efectivă disponibile publicului cu privire la ofertanții și beneficiarii de contracte, de exemplu, informații deținute într-o bază de date privind contractanții de achiziții publice. Aceste informații trebuie să fie adecvate, exacte și actualizate.

Indiferent de măsura (măsurile) utilizată (utilizate) pentru a îndeplini această cerință, țările ar trebui să se asigure că cadrul juridic protejează, acolo unde este necesar, sursa (sursele) de informații de răspunderea pentru divulgările autorizate.

- b) **Considerații operaționale:** Din punct de vedere operațional, țările ar trebui să se asigure că autoritățile publice relevante cunosc suficient de bine care este (sunt) sursa (sursele) de informații de bază și de informații privind beneficiarii efectivi de care dispun în cadrul achizițiilor publice și cum să acceseze aceste informații. Indiferent de sursa de informații (indiferent dacă este vorba de ofertantul (ofertanții), registrul (registrele) etc.), țările ar trebui să se asigure că părțile înțeleg obligațiile de divulgare a informațiilor și să faciliteze accesul în timp util la informații adecvate, exacte și actualizate. În ceea ce privește întrebările specifice privind domeniul de aplicare (de exemplu, dacă cerința ar trebui să se aplice numai contractelor care depășesc un anumit prag valoric), țările ar trebui să se bazeze pe achizițiile publice existente și pe orice alte cadre și procese relevante și să decidă cu privire la aceste întrebări pe baza riscului, a contextului și a importanței. Țările pot lua în considerare posibilitatea de a pune la dispoziția publicului informațiile privind beneficiarii efectivi ai beneficiarilor de contracte, în special dacă cadrul lor de achiziții publice oferă deja acces public la contractele de achiziții atribuite.

Accesul IF, al DNFBP, al autorităților competente din alte țări și al publicului ^{larg}⁶²

107. Țările ar trebui să solicite ca registrul (registrele) lor de societăți să furnizeze sau să faciliteze accesul în timp util al IF, al DNFBP și al autorităților competente din alte țări la informațiile publice pe care le dețin și, cel puțin, la următoarele informații de bază cu privire la

⁶¹ În general, informațiile privind beneficiarii efectivi furnizate autorităților de achiziții publice nu ar fi diferite de cele pe care ofertanții și beneficiarii de contracte le-ar furniza IF sau DNFBP, ceea ce ar permite furnizarea în timp util a acestor informații și ar reduce la minimum sarcinile de reglementare.

⁶² Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 13.

persoane (a se vedea secțiunea 3 privind informațiile de bază): denumirea societății, dovada constituirii, forma și statutul juridic, adresa sediului social, împuternicirile de reglementare de bază (de exemplu, actul constitutiv și statutul), o listă a administratorilor și un identificator unic, cum ar fi un număr de identificare fiscală sau un echivalent (dacă acesta există).⁶³

108. Țările ar trebui, de asemenea, să aibă în vedere, facilitarea în timp util de către IF și DNFBP a următoarelor informații suplimentare privind persoanele juridice pentru a facilita respectarea obligațiilor de DCD și pentru a sprijini eforturile suplimentare de verificare, cum ar fi raportarea discrepanțelor, sub rezerva unor garanții adecvate privind protecția datelor și a vieții private (a se vedea secțiunea 7 privind informațiile exacte):
- i. un registru al acționarilor sau al asociaților, care să conțină numele acționarilor și al asociaților, numărul de acțiuni deținute de fiecare acționar⁶⁴ și categoriile de acțiuni (inclusiv natura drepturilor de vot asociate); și
 - ii. informații privind beneficiarii efectivi deținute într-un registru (registre) sau printr-un mecanism alternativ, precum și prin orice măsuri suplimentare (discutate în secțiunile 10-12 de mai sus).
109. În cele din urmă, țările pot lua în considerare facilitarea accesului public la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi. Accesul public la aceste informații poate permite societății civile, altor organizații și persoanelor fizice să verifice informațiile, ceea ce poate contribui la rândul său la asigurarea faptului că informațiile sunt exacte, adecvate și actualizate și la identificarea potențialelor utilizări abuzive ale persoanelor juridice (de exemplu, în cadrul unor scheme de evaziune fiscală, fraudă sau corupție). Cu toate acestea, doar accesul public nu este un mecanism suficient pentru a asigura acuratețea informațiilor. Atunci când analizează amploarea și modalitățile de acces public, țările ar trebui să țină seama de normele de protecție a datelor și de alte preocupări legate de viața privată, securitate și confidențialitate și ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a limita informațiile de bază și informațiile privind beneficiarii efectivi care sunt puse la dispoziția publicului sau de a aplica o abordare etapizată a divulgării informațiilor (de la informații de bază la informații detaliate), de exemplu, pe baza interesului legitim.

Costul accesului

110. În cazul în care se are în vedere o structură de taxe pentru accesul la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi, țările ar trebui să se asigure că un astfel de sistem, în general, nu ar crea întârzieri sau obstacole inutile în calea accesului eficient și rapid la informațiile de bază și la informațiile privind beneficiarii efectivi de care ar trebui să dispună autoritățile competente. În absența unui caz convingător, ar fi o bună practică să se asigure că autoritățile competente și autoritățile publice de la nivel național, precum și alte autorități, după caz, în cadrul procedurilor de achiziții publice, pot avea acces gratuit la aceste informații. În cazul altora, pentru a contribui la promovarea obiectivului de a face informațiile suficient de disponibile, ar fi o bună practică ca structura taxelor să fie proporțională cu sau să nu depășească costurile administrative de punere la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și de dezvoltare viitoare a registrului sau a mecanismului alternativ.

⁶³ Nota interpretativă la Recomandarea 24, punctul 15 litera (a) prevede, de asemenea, ca statutul de persoană desemnată să fie inclus în informațiile publice. A se vedea secțiunea 15 de mai jos pentru îndrumări suplimentare cu privire la acordurile de nominalizare.

⁶⁴ Acest lucru se aplică proprietarului nominal al tuturor acțiunilor nominative.

14. MECANISMELE DE PREVENIRE ȘI REDUCERE A RISCULUI DE UTILIZARE ABUZIVĂ A ACȚIUNILOR LA PURTĂTOR ȘI A WARRANTELOR DE ACȚIUNI LA PURTĂTOR

111. Recomandarea 24 și nota interpretativă a acesteia specifică faptul că țările nu ar trebui să permită persoanelor juridice să emită noi acțiuni la purtător sau warante de acțiuni la purtător și să ia măsuri pentru a preveni utilizarea abuzivă a acțiunilor la purtător și a warrantelor de acțiuni la purtător existente. Orice acțiuni la purtător sau warrant de acțiuni la purtător existente ar trebui să fie convertite în formă nominativă sau să fie imobilizate.

Definiții

112. Acțiunile la purtător și warrantele de acțiuni la purtător sunt descrise în Glosarul GAFI după cum urmează:

Caseta 4. Definiția "acțiunilor la purtător" și a "warrantelor de acțiuni la purtător" din Glosarul recomandărilor GAFI

Acțiunile la purtător se referă la instrumentele negociabile care acordă dreptul de proprietate asupra unei persoane juridice persoanei care deține certificatul fizic de acțiuni la purtător și orice alte instrumente similare fără trasabilitate. Nu se referă la formele de certificate de acțiuni dematerializate și/sau nominative al căror proprietar poate fi identificat.

Warranturile de acțiuni la purtător se referă la instrumente negociabile care conferă dreptul de proprietate unei persoane juridice care deține certificatul fizic de warrant de acțiuni la purtător, precum și orice alte warranturi sau instrumente similare fără trasabilitate. Nu se referă la warrantele în formă dematerializată și/sau înregistrată sau la alte instrumente al căror proprietar poate fi identificat. De asemenea, nu se referă la niciun alt instrument care conferă doar un drept de subscriere a dreptului de proprietate asupra unei persoane juridice în anumite condiții, dar nu și dreptul de proprietate sau dreptul la proprietate, cu

113. Principalele caracteristici ale acțiunilor la purtător și ale warrantelor de acțiuni la purtător sunt următoarele:
- i. certificatul fizic de acțiuni la purtător sau certificatul fizic de warrant de acțiuni la purtător; și
 - ii. Proprietatea nedetectabilă.
114. Termenul acoperă, de asemenea, alte instrumente similare sau warante fără trasabilitate. Acțiunile la purtător și warrantele la purtător prezintă un risc sporit de spălare a banilor și de finanțare a terorismului din cauza ascunderii proprietății certificatelor. Cu toate acestea, nu se referă la acțiunile la purtător sau la warrantele la purtător nou emise și existente ale unei societăți cotate la o bursă de valori și care fac obiectul unei cerințe de publicare (fie prin normele bursei de valori, fie prin lege sau prin mijloace executorii) care impun cerințe pentru a asigura o transparență adecvată a beneficiarilor ^{efectivi}⁶⁵.

⁶⁵ A se vedea nota de subsol 61 la Recomandarea 24 a FATF.

Modificări ale acțiunilor la purtător și ale warrantelor pentru acțiuni la purtător

115. Persoanele juridice și mecanismele din anumite jurisdicții pot avea caracteristici similare cu cele ale warranturilor de acțiuni la purtător, dar nu se pot încadra în această descriere din următoarele motive:

- i. În primul rând, un instrument negociabil fizic la purtător care este dematerializat (schimbarea formei acțiunilor de la certificate fizice la înregistrări electronice) și/sau înregistrat, nu ar intra în domeniul de aplicare a Recomandării 24, în cazul în care este posibilă identificarea proprietarului instrumentului, dacă instrumentul este evidențiat în numele proprietarului sau al unui reprezentant. De exemplu, în cazul în care toate titlurile financiare sunt, *de lege*, titluri dematerializate (adică nu se emite niciun certificat fizic)⁶⁶, titlurile la purtător sunt, în principiu, evidențiate printr-o înscriere contabilă pe numele proprietarului ^{lor}⁶⁷ într-un registru ținut de un intermediar financiar autorizat numit custode. Acest lucru este în contrast cu titlurile de valoare nominative, care sunt înregistrate direct în registrele emitentului;
- ii. În al doilea rând, în cazul în care există un certificat fizic de instrument negociabil la purtător, acesta poate intra în domeniul de aplicare al Recomandării 24 numai dacă nu există niciun mecanism în temeiul legislației aplicabile care să asigure trasabilitatea unei astfel de acțiuni la purtător. Acesta poate să nu intre în domeniul de aplicare a prezentei recomandări dacă identitatea proprietarului acțiunii sau a mandatului de acțiuni trebuie înregistrată la un intermediar în temeiul legislației aplicabile, ceea ce îi conferă acestuia din urmă dreptul de a dezvălui unui emitent identitatea acțiunii la purtător sau a mandatului de acțiuni la purtător. Acest lucru se întâmplă în circumstanțe foarte limitate, inclusiv atunci când acțiunile sunt cotate la bursă sau când dreptul la certificare individuală a dreptului de proprietate este exclus, iar acțiunile sunt în toate cazurile imobilizate fie într-o bancă de compensare și de depozit de valori mobiliare, fie într-un depozitar, în special un depozitar central de valori mobiliare acreditat sau un depozitar central de valori mobiliare recunoscut dintr-o țară terță. Prin urmare, emitentul va putea urmări participațiile relevante de-a lungul lanțului până la acționarul individual, prin intermediul normelor de publicare pe piața de capital sau al dispozițiilor care stabilesc dreptul de a obține astfel de informații de la intermediari. În alte exemple, certificatele materializate pot fi create și deținute de un depozitar central de valori mobiliare numai în legătură cu certificate de depozit reprezentând valori mobiliare care sunt destinate a fi deținute exclusiv în afara unui teritoriu național. Trasabilitatea acestor certificate este asigurată de depozitarul central de valori mobiliare.

Gama de măsuri de conversie/immobilizare

116. În ceea ce privește acțiunile la purtător existente, standardul prevede ca țările să ia măsuri de prevenire și atenuare a riscurilor printr-o serie de măsuri de conversie/immobilizare într-un termen rezonabil.

117. În ceea ce privește conversia, ar putea fi luate în considerare următoarele tipuri de măsuri, în funcție de faptul că acțiunile la purtător sunt deținute sau nu de un intermediar supravegheat:

- a) În cazul acțiunilor care nu sunt deținute de un intermediar:

⁶⁶ De exemplu, în Franța, de la Legea nr. 83-1179 din 29 decembrie 1983. Vă rugăm să rețineți, de asemenea, că, de la intrarea în vigoare a Ordinului nr. 2017-1674, valorile mobiliare înregistrate pot fi înregistrate și pe o tehnologie de registru distribuit (*dispositif*

d'enregistrement électronique partagé).

⁶⁷ Articolul L. 228-1 din *Codul de comerț* francez.

- i. o obligație pentru deținătorul acțiunilor de a-și intermedia acțiunile la un intermediar supravegheat, cu obligația pentru acesta din urmă de a identifica beneficiarul efectiv al acțiunilor la purtător; sau
 - ii. o obligație pentru emitentul acțiunilor la purtător de a-și modifica statutul pentru a permite numai acțiuni nominative;
- b) În cazul acțiunilor deținute de un intermediar, ar putea fi avută în vedere una dintre următoarele măsuri:
- i. intermediarul ar avea obligația de a identifica beneficiarul efectiv al acțiunilor la purtător; sau
 - ii. intermediarul se va ocupa de conversia acțiunilor la purtător într-un alt format: acțiuni dematerializate sau acțiuni nominative.
118. În ceea ce privește imobilizarea, certificatele de acțiuni la purtător și warantele de acțiuni la purtător pot fi imobilizate prin impunerea obligației de a le păstra la o instituție financiară reglementată sau la un intermediar profesionist, cu accesarea în timp util a informațiilor de către autoritățile competente la adresa . Un intermediar profesionist ar putea fi un custode adecvat al certificatelor de acțiuni la purtător și al warantelor de acțiuni la purtător în cazul în care este supus supravegheții.
119. IF reglementate și intermediarii profesioniști ar trebui, în momentul în care devin custozi ai certificatelor de acțiuni la purtător și ai warantelor de acțiuni la purtător, să procedeze la identificarea completă a purtătorului pentru a putea înregistra informațiile relevante pentru autoritățile competente. Ar trebui să existe proceduri adecvate pentru a se asigura că autoritățile competente primesc în timp util informațiile deținute de instituția financiară sau de intermediarul profesionist.

Termene de imobilizare/conversie a certificatelor de acțiuni la purtător și a warantelor de acțiuni la purtător

120. Standardul prevede ca țările să ia măsurile de mai sus într-un termen rezonabil. Ținând cont de perioada de timp care ar putea fi necesară pentru efectuarea modificărilor legislative/administrative necesare, această perioadă ar putea fi de aproximativ doi ani⁶⁸. Pe baza experienței unor jurisdicții în aplicarea unor astfel de măsuri. În cele ce urmează sunt ilustrate unele măsuri luate de țări:

⁶⁸ În timp ce se așteaptă ca țările să înceapă să facă modificările legislative/administrative necesare după adoptarea Recomandării 24 revizuite, țările vor fi evaluate în funcție de noile standarde începând cu următoarea (a cincea) rundă de evaluări reciproce.

Caseta 5. FRANȚA

Pentru a ilustra acest aspect, atunci când a impus ca toate "titlurile la purtător" să fie titluri dematerializate, legea franceză din 30 decembrie 1982 nu a instituit o obligație legală de a converti acțiunile fizice la purtător existente în acțiuni la purtător dematerializate. Legislația franceză a adoptat sancțiuni indirecte care să acționeze ca stimulente pentru convertirea acțiunilor la purtător fizice existente. Deținătorii acestor acțiuni la purtător fizice au avut la dispoziție 18 luni de la intrarea în vigoare a legii pentru a-și înregistra acțiunile. În cazul în care deținătorii nu își înregistrau acțiunile la timp, aceștia erau privați de dreptul de vot. Acțiunile la purtător fizice rămase trebuiau să fie vândute de către emitent la cinci ani de la intrarea în vigoare a legii. Directorii emitenților care nu au aplicat această procedură au fost

121. O altă posibilitate ar fi ca acțiunile la purtător să fie convertite în acțiuni nominative după o anumită perioadă de timp (care ar putea fi de doi ani). În cele ce urmează sunt ilustrate unele măsuri luate de țări:

Caseta 6. ELVEȚIA

Legea elvețiană *Loi fédérale sur la mise en œuvre des recommandations du Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements à des fins fiscales* a limitat utilizarea acțiunilor la purtător la societățile cotate la bursă sau la situațiile în care acțiunile la purtător erau intermediare. Pentru toate celelalte acțiuni, această lege a organizat o conversie automată a acțiunilor la purtător în acțiuni nominative la 18 luni de la intrarea sa în vigoare.

122. Înainte ca imobilizarea/conversia să fie finalizată, în conformitate cu standardele, țările ar trebui să solicite deținătorilor de instrumente la purtător să notifice societatea, iar societatea să le înregistreze identitatea înainte de a putea fi exercitate drepturile asociate acestora. În plus, pentru a simplifica conversia acțiunilor la purtător și a warantelor de acțiuni la purtător existente în acțiuni nominative, țările ar putea lua în considerare stabilirea unei perioade de timp limitate la sfârșitul căreia acțiunile la purtător și warantele de acțiuni la purtător existente ar fi fie convertite, fie imobilizate sau, eventual, anulate.
123. Pentru a determina caracterul rezonabil al calendarului de punere în aplicare a măsurilor de conversie sau de imobilizare, țările ar trebui să țină seama de riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care le prezintă acțiunile la purtător și warantele de acțiuni la purtător în cauză sau deținătorii acestora. În fiecare caz, la sfârșitul unei perioade de timp determinate, în absența modificărilor necesare, deținătorul de acțiuni la purtător și-ar pierde toate sau o parte din drepturile sale de acționar. În cele ce urmează sunt ilustrate unele măsuri luate de țări.

Caseta 7. FRANȚA ȘI ELVEȚIA

Atât legea franceză, cât și cea elvețiană au acordat o perioadă de grație de 18 luni pentru punerea în aplicare a măsurii de conversie.

15. MECANISMELE DE PREVENIRE ȘI DE REDUCERE A RISCULUI DE UTILIZARE ABUZIVĂ A ACORDURILOR DE DESEMNARE

124. Recomandarea 24 și nota interpretativă a acesteia impun țărilor să ia măsuri pentru a preveni și a atenua riscul utilizării abuzive a acționariatului și a administratorilor desemnați⁶⁹.

Definiții

125. O persoană desemnată, astfel cum este definită în glosarul GAFI, este o persoană fizică sau juridică care deține un rol într-o societate în calitate de agent care acționează conform instrucțiunilor unui autor al desemnării care are o pretenție mai importantă la controlul și/sau la proprietatea asupra societății. În multe cazuri, numitorul este proprietarul efectiv al societății.
126. În timp ce multe tipuri de aranjamente de numire au scopuri comerciale legitime și prezintă riscuri minime sau chiar inexistente de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, numiții pot fi, de asemenea, utilizați ca un dispozitiv deliberat de eludare a normelor privind transparența beneficiarilor efectivi prin crearea unui obstacol în calea transparenței, facilitând astfel utilizarea abuzivă a societăților comerciale și a altor vehicule corporative pentru spălarea banilor și infracțiuni conexe.
127. Cele mai frecvente tipuri de persoane desemnate sunt administratorii și acționarii desemnați (a se vedea caseta de mai jos).

Caseta 8. Definiția termenilor "nominator" și "acționar sau administrator nominalizat" din Glosarul Recomandărilor GAFI

Nominatorul este o persoană fizică (sau un grup de persoane fizice) sau juridică care dă instrucțiuni (direct sau indirect) unui nominalizat pentru a acționa în numele său în calitate de administrator sau acționar, denumit uneori și "administrator alternativ" sau "asociat tăcut".

Nominee este o persoană fizică sau juridică însărcinată de o altă persoană fizică sau juridică ("nominatorul") să acționeze în numele acesteia într-o anumită calitate în ceea ce privește o persoană juridică.

Un administrator nominalizat (cunoscut și sub denumirea de "administrator rezident") este o persoană fizică sau juridică care exercită în mod obișnuit funcțiile de administrator în cadrul societății în numele și sub rezerva instrucțiunilor directe sau indirecte ale celui care l-a numit. Un director nominalizat nu este niciodată beneficiarul efectiv al unei persoane juridice.

Un acționar nominalizat exercită drepturile de vot asociate în conformitate cu instrucțiunile celui care l-a desemnat și/sau primește

128. Întrucât acești termeni sunt definiți în glosar, relația juridică sau de fapt care stă la baza relației dintre autorul nominalizării și acționarul sau administratorul nominalizat poate

⁶⁹ Notă interpretativă la Recomandarea 24 punctul 15.

au diverse forme și o varietate de terminologii diferite pot fi utilizate pentru a descrie astfel de aranjamente în diferite jurisdicții⁷⁰.

129. Acordurile de nominalizare descriu un spectru de dispozitive juridice și informale conexe, în care un nominalizat este înregistrat ca director sau acționar, de la situații în care nominalizatului este pur și simplu o "fațadă", fără nicio legătură reală cu societatea, fără a cunoaște sau controla societatea (o "semnătură de vânzare"), până la circumstanțe în care nominalizatului joacă un rol substanțial și cu adevărat independent în cadrul societății, de exemplu, atunci când reprezintă interesele anumitor acționari într-o societate mare și compozită cotate la bursă, sau când oferă expertiză specifică în cadrul consiliului de administrație al unei societăți⁷¹.
130. Următoarele contracte juridice ar putea fi relevante în contextul măsurilor privind persoanele desemnate în temeiul Recomandării 24:
- Aranjamente profesionale de numire oferite de furnizorii de servicii pentru întreprinderi
 - Servicii profesionale de administrator și acționar nominalizat oferite de furnizorii de servicii corporative
 - Acorduri de împuternicire utilizate în combinație cu acorduri de reprezentare
 - Acorduri de "semnătură pentru vânzare", de exemplu, o "declarație de director nominalizat", în care persoana nominalizată este doar o fațadă fără nicio legătură substanțială cu societatea.
131. Țările ar trebui să examineze tipurile specifice de aranjamente care există în jurisdicția lor⁷² și să evalueze relevanța și aplicabilitatea măsurilor de atenuare a riscurilor de ML/TF legate de utilizarea abuzivă a persoanelor desemnate în conformitate cu INR din Recomandarea 24, punctul 13 și cu măsurile prevăzute în Recomandarea 25⁷³. Aceasta poate include, de exemplu, acorduri care mandatează să acționeze în numele unei alte persoane.
132. În plus, următoarele exemple pot fi relevante pentru aplicarea termenilor "nominator" și "acționar sau administrator nominalizat":
- Nominalizator: Principal, asociat taciturn, director alternativ;
 - Acționar desemnat: poate fi un furnizor de servicii autorizat, un reprezentant profesionist al unei părți sau orice altă persoană;
 - Administrator nominalizat: poate fi un profesionist din domeniul juridic, un furnizor de servicii corporative sau orice altă persoană; un administrator rezident sau un administrator local poate fi un administrator nominalizat;
133. Persoanele nominalizate pot fi de jure, adesea produsul unui acord juridic formal cu un TCSP, un notar, un avocat sau un consilier fiscal, sau pot fi de facto, de exemplu atunci când comportamentul sau conduita unei persoane o transformă în administrator nominalizat în ochii legii.⁷⁴ Acordurile de nominalizare pot exista, de asemenea, în mod informal, fără nicio formă de contract juridic (scris),

⁷⁰ De exemplu, "director" poate cuprinde diverse alte roluri la cel mai înalt nivel al societății, responsabile de conducerea generală a persoanei juridice, cum ar fi membru al consiliului de administrație sau director general.

⁷¹ A se vedea, de asemenea, secțiunea 15.4.

⁷² Astfel de acorduri pot lua forme diferite în diferite jurisdicții sau chiar în cadrul unei jurisdicții, în funcție de scopul lor. Prin urmare, ele ar trebui tratate în funcție de scopul lor real.

⁷³ În conformitate cu revizuirea FATF a R.25.

⁷⁴ Unele jurisdicții au definit beneficiarii efectivi ascunși "administratori din umbră" în conformitate cu legea

care exercită controlul prin intermediul unui reprezentant (formal sau informal).

de exemplu, pe baza unor forme de control liberale, în care un membru al familiei, un prieten, un angajat sau un asociat înlocuiește persoana care a făcut propunerea, care poate fi beneficiarul efectiv.⁷⁵

134. Existența directorilor de facto (sau "din umbră") și a acționarilor desemnați neoficial înseamnă că acordurile de desemnare pot exista, pot fi frecvente și pot prezenta riscuri de ML/FT și în jurisdicții care nu au prevederi legislative specifice pentru directorii desemnați și acționarii desemnați, deoarece acestea există pur și simplu în practică.
135. Conform definiției din Glosarul GAFI, acționarul sau administratorul nominalizat exercită funcțiile în cadrul societății în mod obișnuit, sub rezerva instrucțiunilor directe sau indirecte ale celui care a făcut nominalizarea; în schimb, o delegare prin care cel nominalizat exercită anumite atribuții ale celui care a făcut nominalizarea (de exemplu, "în numele" celui care a făcut nominalizarea) în mod punctual sau în mod excepțional, nu ar putea fi considerată, în majoritatea circumstanțelor, o relație de nominalizare.

Mecanisme de prevenire și de reducere a riscului de utilizare abuzivă a acordurilor de numire a persoanelor desemnate

136. În conformitate cu Nota interpretativă la Recomandarea 24, țările trebuie să aplice unul sau mai multe dintre următoarele mecanisme pentru a preveni și a reduce riscul de utilizare abuzivă a persoanelor desemnate: cerințe de transparență, axate pe registre ale societăților sau registre ale beneficiarilor efectivi; cerințe de autorizare pentru cei care acționează în calitate de persoane desemnate (combinat cu cerințe de divulgare a informațiilor pentru cei care le desemnează); sau interzicerea acordurilor privind persoanele desemnate. Aceste măsuri se aplică indiferent dacă cel care face nominalizarea, acționarul nominalizat și/sau administratorul nominalizat sunt persoane juridice sau fizice. Caracteristicile fiecărui mecanism sunt prezentate mai jos:⁷⁶

a) Cerința de transparență:

- i. Acționarii și directorii nominalizați trebuie să comunice societății faptul că acționează în calitate de acționar nominalizat (și anume, statutul lor de acționar nominalizat) și identitatea persoanei care a desemnat-o și la instrucțiunile căreia acționează.
- ii. Informațiile menționate mai sus ar trebui să fie raportate de către societate sau de către persoana desemnată la registrul relevant sau la un mecanism alternativ desemnat de țară (de exemplu, registrul acționarilor societății, registrul societăților comerciale sau, în cazul în care există un registru al beneficiarilor efectivi, la acest registru), indiferent dacă acordurile privind persoana desemnată sunt formale sau informale.
- iii. Informațiile ar trebui să fie obținute, deținute sau înregistrate de către registrul beneficiarilor efectivi sau de către un mecanism alternativ, după caz, în țara respectivă.
- iv. Țara ar trebui să includă statutul de administrator și acționar desemnat în informațiile publice, de exemplu, prin adăugarea unei etichete sau a unui asterisc la numele administratorilor și acționarilor care sunt administratori și acționari desemnați, în registrul relevant.

⁷⁵ De exemplu, persoanele care se confruntă cu dificultăți financiare semnează pentru companii

false contra cost, adesea fără contract, iar îndeplinirea ulterioară a obligațiilor poate fi determinată de constrângere. Un alt exemplu ar fi orice situație în care o persoană dobândește, deține sau utilizează bunuri care fac obiectul puterii de dispoziție a unei organizații criminale în numele sau în interesul acesteia.

^{76 A} se vedea nota interpretativă la Recomandarea 24 punctul 13a-c.

b) Cerința de acordare a licenței:

- i. Acționarii și directorii nominalizați trebuie să fie autorizați pentru a oferi servicii de numire sau să aparțină unei profesii autorizate și reglementate în conformitate cu reglementările privind combaterea spălării banilor.
- ii. Țările pot crea un sistem de autorizare specializat pentru persoanele împuternicite sau se pot baza în schimb pe sistemele existente de autorizare și reglementare a IF și a DNFBP, inclusiv a furnizorilor de servicii fiduciare și de servicii ale societăților, reglementate în temeiul Recomandărilor 10, 22, 23, 26 și 28 (a se vedea mai jos).
- iii. Informațiile privind statutul de persoană desemnată și identitatea persoanei care le desemnează trebuie să fie obținute, deținute sau înregistrate de către autoritatea publică, organismul sau mecanismul alternativ relevant desemnat de țară (de exemplu, în cazul în care există un registru al beneficiarilor efectivi, în acest registru). În plus, acționarii și administratorii nominalizați trebuie să păstreze informații care să identifice persoana care îi desemnează și persoana fizică în numele căreia acționează în cele din urmă și să pună aceste informații la dispoziția autorităților competente, la cerere.

c) Interzicerea:

- i. Acordurile de numire sunt interzise în mod explicit și această interdicție este aplicată.
 - ii. Având în vedere posibilitățile de desemnare *de facto* și informală a persoanelor desemnate, absența sau eliminarea dispozițiilor legislative privind persoanele desemnate nu va fi, de obicei, suficientă pentru a garanta că administratorii sau acționarii desemnați nu sunt disponibili în practică.
 - iii. Ar fi necesare măsuri de detectare a persoanelor nominalizate care nu au fost declarate și de aplicare a unei interdicții, de exemplu, prin sancțiuni proporționale și disuasive.
 - iv. O interdicție poate fi combinată cu alte măsuri enumerate la literele (a) și (b) de mai sus, de exemplu, o interdicție a administratorilor de societăți în combinație cu cerințe de autorizare sau de transparență pentru alte tipuri de aranjamente de numire.
137. Din cauza naturii private și adesea ascunse a nominalizărilor informale, în care nu există niciun contract scris între persoana nominalizată și cel care o nominalizează, există provocări inerente în ceea ce privește aplicarea de măsuri preventive, de exemplu, cerințe de transparență sau de acordare a licențelor, pentru a atenua riscurile unor astfel de relații. Deși măsurile prezentate mai sus sunt în general aplicabile tipurilor formale și informale de persoane desemnate, este necesar să se pună un accent mai mare pe aplicarea de sancțiuni pentru declarațiile false de beneficiar efectiv (față de măsurile preventive) pentru a aborda în mod adecvat riscurile legate de utilizarea abuzivă a persoanelor desemnate informale. Declarațiile false de proprietate efectivă de către persoane desemnate (formale sau informale) nedeclarate pot fi folosite ca probe în cadrul investigațiilor și pot constitui un motiv de sancțiune (a se vedea secțiunea 16 privind sancțiunile). De asemenea, țările pot lua în considerare și alte măsuri preventive (de exemplu, regulamente/statuturi care prevăd obligații pentru administratori) prevăzute în cadrele lor.
138. În cazul relațiilor informale cu candidații, IF/APNFN ar putea solicita informații cu privire la principalele elemente ale relației și le-ar putea înregistra în scopuri de documentare. În plus, în funcție de nivelul de risc, de registrul relevant sau de mecanismul alternativ, IF și DNFBP ar putea fi sensibilizate cu privire la riscul de nedeclarare a aranjamentelor cu privire la persoanele desemnate în contextul obținerii de informații privind beneficiarii efectivi.

139. Dispozițiile referitoare la persoanele nominalizate în temeiul Recomandării 24 ar trebui puse în aplicare împreună cu alte recomandări ale GAFI privind persoanele nominalizate și cu orientările sectoriale relevante. În special, în conformitate cu Recomandările 22 și 23, FTSC care oferă servicii de administrator nominalizat (definite acolo ca "acționând în calitate de administrator pentru un client") sau servicii de acționar nominalizat, fac deja obiectul unor măsuri preventive, inclusiv identificarea beneficiarului efectiv. În plus, Recomandarea 28 obligă țările să monitorizeze furnizarea acestor servicii pentru a asigura conformitatea. Prin urmare, unele țări au optat pentru acordarea de licențe și reglementarea FPSC, ceea ce le permite acestor profesioniști să acționeze ca administratori și acționari nominali. În timp ce Recomandările 22, 23 și 28 stabilesc dispoziții pentru FPSC, Recomandarea 24 prevede cerințe de transparență mai specifice în ceea ce privește prestarea de servicii de reprezentare: aceasta prevede ca persoanele desemnate să divulge în prealabil la registrul relevant informații despre persoana care le-a dat instrucțiuni (adică, în contextul prestării de servicii de reprezentare de către un FPSC, despre "clientul" lor) și să fie înregistrat public statutul lor de administrator desemnat și/sau să se asigure că țara acordă licențe pentru prestarea de astfel de servicii de reprezentare, în loc să se limiteze la monitorizarea acestora.

Riscuri de utilizare abuzivă a acordurilor de desemnare

140. Acordurile de reprezentare pot îndeplini o gamă largă de scopuri comerciale complet legitime; cu toate acestea, acordurile de reprezentare pot fi, de asemenea, utilizate în mod deliberat pentru a ascunde beneficiarul efectiv, menținând numele acestuia în afara registrelor publice sau nedeclarându-le contrapărții într-o tranzacție.

Acorduri "Signature for Sale"

141. Este relativ frecvent ca acordurile de tip "nominee" să fie comercializate în mod explicit de către FPSC în cadrul unor acorduri de tip "semnătură pentru vânzare", în care nominee nu joacă niciun rol substanțial în afară de ascunderea identității beneficiarului efectiv. În acest caz, un acord juridic privat separat cu persoana desemnată (o formă frecvent întâlnită este cea a împuternicirii) permite beneficiarului efectiv să păstreze controlul asupra societății din spatele scenei. În unele cazuri documentate, persoanele desemnate semnează în prealabil scrisori de demisie nedatate pentru a permite beneficiarului efectiv să concedieze persoana desemnată în mod unilateral și, dacă este necesar, retroactiv.⁷⁷ Astfel de acorduri nu numai că încalcă probabil spiritul și legea privind transparența beneficiarilor efectivi, dar, în măsura în care persoanele desemnate nu au nicio cunoaștere reală sau control asupra societății, ele pot, de asemenea, încălca adesea responsabilitățile standard ale administratorilor față de societate. Prin urmare, măsurile de la literele a), b) și c) sunt destinate în principal să consolideze aplicarea obligației de identificare a beneficiarului efectiv al unei persoane juridice în situațiile cu administratori desemnați; dar acestea pot contribui, de asemenea, la atenuarea abuzurilor prin asigurarea faptului că administratorii desemnați își îndeplinesc în mod substanțial îndatoririle de administrator față de societate, mai degrabă decât să acționeze ca simple "semnături de vânzare".

Situații în care riscurile de utilizare abuzivă a dispozițiilor privind persoanele desemnate pot fi scăzute

142. Gama de servicii de reprezentare include, de asemenea, serviciile în care persoana desemnată joacă un rol substanțial în cadrul societății, care sunt utilizate în mod obișnuit în scopuri comerciale legale și în care autoritățile competente dispun deja de informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarul efectiv al persoanei juridice în cauză. Prin urmare, amploarea măsurilor pe care țările ar trebui să le ia în

conformitate cu

⁷⁷ StAR (2022), "[Semnături de vânzare](#)".

Recomandarea 24 ar trebui să țină seama de riscurile de ML/TF prezente în țară.⁷⁸ Pe baza unei evaluări a riscurilor, țările pot decide să facă distincție între diferite situații în ceea ce privește amploarea măsurilor aplicate, în funcție de riscurile de ML/TF pe care le prezintă. Aceasta poate include distincția între entitățile juridice în funcție de natura și scopul acestora (societăți cotate la bursă și filialele acestora⁷⁹, entitate publică, holding, entitate operațională, entitate de domiciliu al cărei scop este exclusiv de a deține și gestiona averea cuiva, organizație etc.), sectorul de activitate, profilul de risc al funcționarilor și alți factori.

143. Printre exemplele de circumstanțe în care țările ar putea decide să excludă persoanele desemnate din sfera de aplicare a măsurilor de atenuare prevăzute de RNI - dacă se consideră că riscurile de abuz sunt scăzute și dacă autoritățile competente dispun de informații adecvate, exacte și actualizate privind beneficiarul efectiv al persoanei juridice se numără:
- i. Practica corporatistă tipică pentru un (grup de) acționari de a numi un director care să le reprezinte interesele la nivelul conducerii, de exemplu, într-o mare societate compozită cotată la bursă;
 - ii. Administratori delegați în consiliul de administrație al societăților în contextul unui grup de societăți sau al unei colaborări comerciale sau financiare, de exemplu, pentru a oferi expertiză specifică în cadrul consiliului de administrație al unei societăți, pentru a coordona deciziile comerciale sau pentru a ține seama de interesele acționarilor;
 - iii. Directorii delegați să reprezinte interesele unui (unui grup de) acționar(i) sau ale unei (unor) anumite părți interesate, în conformitate cu legea (de exemplu, director care reprezintă angajații în consiliul de administrație al sistemelor de pensii, director care reprezintă statul/guvernul/organismul public sau similar în cazul entităților (parțial) deținute de stat, director care reprezintă angajații în consiliul de administrație al unor societăți precum "*Arbeitnehmervertreter im Aufsichtsrat*"⁸⁰, director numit de o bancă de dezvoltare multilaterală în filialele și societățile în care s-a investit);
 - iv. Anumite tipuri de fonduri de investiții reglementate AML care acționează în numele investitorilor lor sau fonduri de pensii care acționează în interesul viitorilor lor pensionari și care prezintă riscuri reduse;
 - v. Situațiile în care delegarea competenței de exercitare a drepturilor acționarilor este doar în mod accesoriu la o relație bancară existentă (de exemplu, Banca de depozit);
 - vi. Reprezentarea prin vot de către un reprezentant independent în cazul în care acționarii nu pot participa la o adunare generală (reprezentant de vot, cum ar fi "*unabhängiger Stimmrechtsvertreter*" și "*Depotvertreter*" din Elveția);
 - vii. IF care acționează în calitate de acționar nominalizat atunci când efectuează tranzacții în nume propriu, dar în contul clientului, de exemplu, în cadrul unei activități bancare sau de brokeraj.

⁷⁸ Notă interpretativă la Recomandarea 1, punctul 2.

⁷⁹ A se vedea secțiunea 19.

⁸⁰ Reprezentantul angajaților în consiliul de supraveghere.

16. SANCTIUNI

144. Stabilirea unei răspunderi clare și a unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive reprezintă o caracteristică esențială a eforturilor sistemelor naționale de a asigura punerea în aplicare a cerințelor Recomandării ²⁴⁸¹. Măsurile de punere în aplicare a acestei recomandări se pot aplica atât persoanelor fizice, cât și celor juridice. Pentru securitate juridică, este important să se stabilească norme clare privind obligațiile persoanelor juridice (de exemplu, raportarea informațiilor la registre sau la alte mecanisme) și ale persoanelor fizice (de exemplu, furnizarea de către acționari a informațiilor către persoana autorizată să acționeze în numele persoanei juridice) cu privire la fiecare cerință a recomandării. De asemenea, în funcție de tradițiile juridice ale țărilor, situațiile în care încălcarea de către persoana juridică este cauzată de comportamentul intenționat sau neglijent al conducerii superioare cu funcție de conducere sau al persoanelor autorizate să acționeze în numele acesteia în cadrul exercitării funcțiilor lor profesionale ar putea fi tratate în mod specific în vederea atribuirii de responsabilități în astfel de cazuri. Acesta ar putea fi cazul, de exemplu, atunci când încălcările sunt comise de către persoana fizică cu intenția de a aduce beneficii persoanei juridice însăși. De asemenea, răspunderea ar putea fi atribuită conducerii superioare pentru încălcări ale cerințelor de către angajații aflați sub responsabilitatea lor.
145. Țările pot aplica sancțiuni adecvate sau pot trage la răspundere persoanele care nu își îndeplinesc responsabilitățile. Astfel de sancțiuni sau măsuri suplimentare pot fi de natură administrativă, civilă sau penală și pot fi atât financiare, cât și nefinanciare (de exemplu, privarea de drepturi în ceea ce privește participarea la societăți, radierea din registru). Atunci când decid asupra celei mai adecvate măsuri de executare, țările ar trebui să asigure coerența cu cadrul lor juridic general.
146. Țările pot aplica, de asemenea, sancțiuni penale și/sau administrative persoanei juridice sau reprezentanților acesteia, inclusiv, de exemplu, agenților rezidenți în anumite circumstanțe.
147. Pentru a se asigura că sancțiunile sunt eficiente, proporționale și disuasive, țările ar trebui să țină seama de următoarele elemente:
- Există o autoritate abilitată să impună astfel de sancțiuni?
 - Este gama de sancțiuni suficient de largă pentru a cuprinde toate responsabilitățile și posibilele scenarii de caz (de exemplu, sancțiuni minore pentru depunerea cu întârziere, răspundere personală pentru declarații false până la restricționarea constituirii în societate sau sancțiuni pentru omisiunea de a raporta informații, scrisori de avertizare și proceduri de radiere pentru încălcări ulterioare)?
 - Este această gamă de sancțiuni suficient de disuasivă chiar și pentru cele mai mari entități juridice din jurisdicție?
 - Sancțiunile sunt în concordanță cu gravitatea (inclusiv cu caracterul repetat) a încălcărilor? Ar trebui luați în considerare și alți factori (de exemplu, cifra de afaceri globală a persoanei juridice)?
 - Încălcările sunt detectate și sancționate în mod sistematic?

⁸¹ Notă interpretativă la Recomandarea 24 punctul 18.

17. RELAȚIA DINTRE OBLIGAȚIILE PRIVIND BENEFICIARUL EFECTIV ȘI ALTE RECOMANDĂRI (TRANSFERURI BANCARE ȘI CERINȚE PRIVIND ACTIVELE VIRTUALE)⁸²

Transferurile bancare și beneficiarii efectivi ca parte a CDD

148. În ceea ce privește transferurile bancare, IF ar trebui să fie obligate să ia măsuri de CDD, astfel cum se prevede în Recomandarea 10, atunci când efectuează tranzacții ocazionale. Aceasta include cerința de a identifica și de a lua măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea beneficiarului efectiv al inițiatorului sau al beneficiarului, astfel cum s-a subliniat mai sus. În plus, Recomandarea 16 impune instituțiilor financiare să ia măsuri suplimentare, cum ar fi colectarea anumitor informații despre inițiator și garantarea faptului că aceste informații însoțesc un transfer bancar⁸³.

Active virtuale

149. Glosarul GAFI definește VASP ca fiind orice persoană fizică sau juridică care desfășoară, în calitate de întreprindere, activitățile sau operațiunile specificate în definiția VASP⁸⁴. Recomandările 24 și 25 menționează în mod explicit că țările ar trebui să ia măsuri pentru a preveni utilizarea abuzivă a persoanelor juridice și a aranjamentelor juridice în scopuri de spălare a banilor și de combatere a finanțării terorismului. Ca și în cazul IF și al DNFBP, țările ar trebui, prin urmare, să ia măsuri pentru a preveni utilizarea abuzivă a VASP și să ia în considerare măsuri pentru a facilita accesul la informațiile privind beneficiarii efectivi și controlul de către VASP care îndeplinesc cerințele prevăzute în Recomandările 10 și 22.
150. Ca o chestiune inițială, în cadrul procesului de acordare a licențelor sau de înregistrare a VASP, autoritățile competente ar trebui să ia măsurile juridice sau de reglementare necesare pentru a împiedica infractorii sau asociații acestora să dețină sau să fie beneficiarul efectiv al unei participații semnificative sau de control sau să dețină o funcție de conducere într-un VASP. Țările, inclusiv cele care au decis să interzică activele virtuale, ar trebui să ia măsuri pentru a identifica persoanele fizice sau juridice care desfășoară activități VASP fără a deține licența sau înregistrarea necesară și să aplice sancțiuni corespunzătoare.⁸⁵
151. În contextul activităților de VA și VASP, țările ar trebui să se asigure că VASP licențiați sau care își desfășoară activitatea în jurisdicția lor pot gestiona și atenua riscurile legate de implicarea în activități care implică utilizarea tehnologiilor sau mecanismelor de sporire a anonimatului, astfel încât acestea să nu fie utilizate în mod abuziv pentru a ascunde proprietatea legală sau beneficiară a VA. Astfel de tehnologii sau mecanisme pot include, fără a se limita la acestea, tehnologii sau mecanisme de sporire a anonimatului.

⁸² În ceea ce privește relația cu Recomandările 10 și 22, a se vedea secțiunea 5 privind abordarea multiplă și secțiunea 12 privind măsurile suplimentare suplimentare.

⁸³ Notă interpretativă la Recomandarea 16, punctul 11-18.

⁸⁴ Furnizor de servicii de active virtuale înseamnă orice persoană fizică sau juridică care nu este reglementată în altă parte în cadrul Recomandărilor GAFI și care, în calitate de întreprindere, desfășoară una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni pentru sau în numele unei alte persoane fizice sau juridice:

- i. schimbul între activele virtuale și monedele fiduciare;
- ii. schimbul între una sau mai multe forme de active virtuale;
- iii. transferul de active virtuale;
- iv. păstrarea în siguranță și/sau administrarea activelor virtuale sau a instrumentelor care permit controlul asupra activelor virtuale; și
- v. participarea la și furnizarea de servicii financiare legate de oferta și/sau vânzarea unui activ virtual de către un emitent.

⁸⁵ Notă interpretativă la Recomandarea 15, punctul 3, nota de subsol 44.

criptomonede (AEC), mixere, tumblers, portofele de confidențialitate și alte tehnologii care ascund identitatea expeditorului, a destinatarului sau a deținătorului unei VA. În cazul în care VASP nu poate gestiona și atenua riscurile pe care le prezintă angajarea în astfel de activități, atunci VASP nu ar trebui să i se permită să se angajeze în astfel de activități.⁸⁶

152. Atunci când efectuează DCD pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în Recomandarea 10, VASP ar trebui să obțină și să verifice informațiile de identificare a clienților prevăzute de legislația națională. Pentru activitățile de VA acoperite (de exemplu, plăți de VA, transferuri de VA, emiteri de VA etc.), verificarea informațiilor privind clienții și beneficiarii efectivi de către VASP ar trebui să fie finalizată înainte sau în cursul stabilirii relației.⁸⁷
153. Diligența necesară privind VASP a contrapărții ar trebui să fie finalizată atunci când se inițiază o relație de corespondent transfrontalier sau înainte de transmiterea informațiilor necesare conform regulilor de călătorie și ar trebui să fie actualizată periodic sau atunci când apare un nou risc în cadrul relației. Atunci când efectuează această verificare prealabilă a contrapartidei, un VASP poate obține informațiile prevăzute în Recomandările 10 și 13 direct de la VASP-ul contrapartidei. Aceste informații ar trebui să fie verificate cu surse de informații fiabile și independente pentru verificarea identității și a beneficiarului efectiv al persoanelor juridice. De exemplu, acestea pot include: registrele corporative, registrele ținute de autoritățile competente de pe lista instituțiilor reglementate (de exemplu, listele VASP ținute de fiecare jurisdicție în parte, dacă sunt disponibile), registrele beneficiarilor efectivi și alte exemple menționate în Ghidul general al BCBS privind deschiderea de conturi.⁸⁸
154. Rețineți că FATF nu intenționează ca un activ să fie în același timp un VA și un activ financiar. Cu toate acestea, pot exista cazuri în care același activ va fi clasificat în mod diferit în diferite cadre naționale sau același activ poate fi reglementat în mai multe categorii. Atunci când stabilesc dacă un nou activ digital ar trebui să se califice drept activ financiar sau VA, autoritățile ar trebui să analizeze dacă regimul lor existent care reglementează activele financiare sau regimul lor pentru VA poate fi aplicat în mod corespunzător noilor active digitale în cauză. De exemplu, în cazul în care activul în cauză este echivalentul digital funcțional al unei acțiuni la purtător (de exemplu, în cazul token-urilor transferabile), autoritățile ar trebui să analizeze modul în care i s-ar aplica măsurile de atenuare din regimul relevant.⁸⁹ O opțiune pentru țări în această privință ar fi aplicarea măsurilor de atenuare privind acțiunile la purtător din Recomandarea 24.⁹⁰

⁸⁶ [Orientări](#) actualizate [pentru o abordare bazată pe riscuri pentru activele virtuale și furnizorii de servicii de active virtuale](#), punctul 174.

⁸⁷ Ibidem, punctele 269, 270.

⁸⁸ Ibidem, punctele 289, 292.

⁸⁹ Ibidem, punctul 51.

⁹⁰ Notă interpretativă la Recomandarea 24, punctul 12.

18. APLICABILITATEA REGIMURILOR DE REGLEMENTARE RELEVANTE

155. În cazul în care există informații privind proprietatea de bază și beneficiarul efectiv în cadrul unei instituții reglementate sau al unei burse de valori recunoscute, țările pot permite acestor entități să utilizeze aceste informații în scopul respectării obligațiilor de a se asigura că proprietatea efectivă a unei societăți este adecvată, exactă și actualizată și că poate fi determinată în timp util de către o autoritate competentă în materie de proprietate de bază și de proprietate efectivă.
156. Atunci când stabilesc care dintre entitățile menționate mai sus pot utiliza aceste informații, țările trebuie să țină seama de următorii factori:
- a) **Informații deținute de o bursă de valori recunoscută:** țările pot permite entităților să utilizeze informațiile deținute la o bursă de valori recunoscută, sub rezerva proceselor existente în cadrul bursei.
 - b) **Informații deținute de IF și de DNFBP:** țările ar trebui să analizeze măsura în care entitățile din jurisdicția lor și din alte jurisdicții dețin informații de bază și informații fiabile privind beneficiarii efectivi. În cazul în care aceste informații sunt deținute de entități care fac obiectul unei supravegheri eficiente în conformitate cu Ghidul GAFI privind supravegherea bazată pe riscuri⁹¹, țările pot permite entităților să utilizeze aceste informații.

Informații deținute de bursele de valori

157. Atunci când analizează dacă informațiile deținute la o bursă de valori pot fi utilizate pentru a respecta obligațiile de a se asigura că proprietatea de bază și beneficiarul efectiv al unei societăți este adecvată, exactă și actualizată și că poate fi determinată în timp util de către o autoritate competentă, țările ar trebui să ia în considerare măsura în care bursele dispun de procese pentru a determina acuratețea informațiilor privind proprietatea de bază și beneficiarul efectiv. Acest lucru ar trebui să implice mecanisme adecvate pentru a asigura o transparență adecvată a beneficiarilor efectivi (de exemplu, sancțiuni în caz de încălcare a raportării acționarilor și a BO). În continuare sunt prezentate câteva dintre considerațiile pe care țările le pot lua în considerare:
- a) În cazul societăților cotate la bursă, informațiile privind beneficiarii efectivi pot fi, de asemenea, disponibile ca parte a informațiilor corporative accesibile publicului (cum ar fi rapoartele anuale). Acestea ar putea fi considerate măsuri suplimentare (a se vedea secțiunea 12).
 - b) În unele jurisdicții, societățile cotate la bursă pot face obiectul unor cerințe stricte și cuprinzătoare în materie de informare. În cazul în care bursele de valori dispun de procese pentru a se asigura că informațiile de bază/de proprietate efectivă sunt adecvate, exacte și actualizate, informațiile curente disponibile în mod public privind acționarii și beneficiarii efectivi pot fi suficiente.

Furnizori de servicii de încredere și de servicii pentru companii (TCSP)

158. FTSC joacă un rol important în ceea ce privește efectuarea de DCD pentru clienții lor, atât în timpul înființării vehiculelor corporative, cât și în timpul gestionării curente a acestora. În multe țări, serviciile pentru societăți și trusturi (cum ar fi constituirea și administrarea societăților) sunt oferite de o serie de tipuri diferite de entități, inclusiv de profesioniști reglementați, cum ar fi avocații și contabilii. Deși avocații și contabilii pot face obiectul

⁹¹ [Ghidul FATF privind supravegherea bazată pe risc](#)

De asemenea, în multe țări, serviciile fiduciare și de societăți sunt oferite și de alte societăți specializate în furnizarea de servicii fiduciare și de societăți, dar care pot să nu fie reglementate în legătură cu profesia sau activitatea lor. În cazul în care nu există o reglementare specifică AML/CFT și un supraveghetor desemnat, acești specialiști pot fi lăsați nereglementați.

159. O altă provocare comună este că, chiar și în cazul în care profesioniștii din domeniul juridic și FTSC sunt supuși cerințelor AML/CFT, există adesea deficiențe în ceea ce privește modul în care sunt puse în aplicare obligațiile de DCD cu privire la beneficiarul efectiv. Supravegherea respectării acestor cerințe este adesea ineficientă. Pentru a soluționa aceste probleme, țările ar trebui să se asigure că toți profesioniștii din domeniul juridic și FTSC sunt obligați să efectueze CDD în conformitate cu Recomandarea 22.⁹³
160. Țările ar trebui să țină seama de Orientările sectoriale privind abordarea bazată pe riscuri menționate anterior atunci când analizează dacă entitățile pot utiliza informațiile deținute de PSTC ca informații fiabile pentru a determina proprietatea de bază și beneficiarul efectiv asupra unei persoane juridice.

Aspecte legate de profesia de avocat

161. Deoarece profesia de avocat acționează adesea în calitate de administrator, mandatar sau ambele⁹⁴, pot apărea probleme practice legate de secretul profesional al avocaților atunci când aceștia au obligații AML/CFT. Într-adevăr, dreptul unui client de a obține reprezentare și consiliere juridică, de a fi sincer cu consilierul său juridic și de a nu se teme de divulgarea ulterioară a acestor discuții în detrimentul său este o caracteristică importantă a profesiei de avocat⁹⁵.
162. Domeniul de aplicare al privilegiului profesional juridic și al secretului profesional juridic este adesea cuprins în dreptul constituțional sau este recunoscut de common law și este legat de drepturile fundamentale stabilite prin tratat sau alte obligații internaționale.⁹⁶
163. Domeniul de aplicare al privilegiului profesional juridic și al secretului profesional juridic depinde de cadrul constituțional și juridic al fiecărei țări și, în unele sisteme federale, de fiecare stat sau provincie din cadrul țării. În plus, sfera de aplicare a privilegiului profesional juridic și a secretului profesional juridic, precum și obligațiile asociate, pot varia, de asemenea, în funcție de diferitele tipuri de profesioniști din domeniul juridic dintr-o țară și de tipurile de servicii oferite.
164. Cu toate acestea, anchetatorii au constatat că un obstacol frecvent în calea accesului la informații despre vehiculele corporative este utilizarea privilegiului profesional juridic și a secretului profesional.

⁹² A se vedea Ghidul FATF [privind abordarea bazată pe riscuri pentru profesioniștii din domeniul juridic](#) (2019), punctele 48-

54 și FATF [Guidance on Risk-based Approach for Accounting Profession](#) (2019), punctele 26-30.

⁹³ A se vedea Ghidul FATF [pentru o abordare bazată pe riscuri pentru PSTC](#) (2019).

⁹⁴ A se vedea secțiunea 15 privind persoanele nominalizate.

⁹⁵ Acest lucru este recunoscut ca un aspect al dreptului fundamental de acces la justiție prevăzut în Declarația Universală a Drepturilor Omului. Acest drept este recunoscut în Recomandările GAFI, care exclud informațiile acoperite de confidențialitatea profesională legală sau de secretul profesional de la obligația de a depune un raport de tranzacție suspectă și prevede că este de competența fiecărei țări să stabilească ce acoperă acești termeni.

⁹⁶ A se vedea Ghidul FATF [privind abordarea bazată pe riscuri pentru profesioniștii din domeniul juridic](#) (2019).

secretul pentru a refuza să divulge informații relevante pentru proprietatea și controlul unui vehicul corporativ.⁹⁷

165. Acest lucru este adecvat atunci când astfel de cereri sunt făcute în mod corect și în conformitate cu legea. Cu toate acestea, unele dintre studiile de caz arată că, ocazional, se fac revendicări extrem de largi de privilegiu care depășesc prevederile general înțelese ale protecției în țara respectivă. Pentru a contribui la soluționarea acestor probleme, autoritățile competente și organismele profesionale ar trebui să depună eforturi pentru a se asigura că există o înțelegere clară și comună a domeniului de aplicare a privilegiului profesional juridic și a secretului profesional juridic în propria țară.⁹⁸
166. În special, țările ar trebui să se asigure că există o înțelegere clară a ceea ce este și ceea ce nu este acoperit pentru a se asigura că investigațiile care implică vehicule corporative suspecte nu sunt împiedicate în mod necorespunzător.

Aspecte legate de testele de adecvare pentru IF/DNFBP/VASP

167. Autoritățile de autorizare și/sau autoritățile de supraveghere ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că infractorii sau asociații acestora sunt împiedicați să dețină sau să fie beneficiarii efectivi ai unei participații semnificative sau de control sau să dețină o funcție de conducere a IF, a DNFBP și a VASP. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin teste de adecvare, care ar trebui efectuate atât în etapa de autorizare/înregistrare, cât și în mod continuu ulterior, inclusiv în cazul în care apar modificări ale structurii de proprietate/control. IF, DNFBP și VASP ar trebui să furnizeze autorităților relevante informații adecvate, exacte și actualizate cu privire la beneficiarii lor efectivi, inclusiv în etapa de acordare a licenței sau de înregistrare. Măsurile de supraveghere pentru a asigura conformitatea cu testele de adecvare pot include, după caz, suspendarea drepturilor de vot, solicitarea vânzării de acțiuni și alte acțiuni împotriva acționarilor care nu sunt adecvați sau care refuză să furnizeze informații la cerere.

⁹⁷ Raportul StAR al Băncii Mondiale/UNODC (2011), p. 94.

⁹⁸ ^A se vedea [Ghidul FATF pentru o abordare bazată pe riscuri pentru profesioniștii din domeniul juridic](#) (2019).

19. COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

168. Rețelele corporative înființate în mod ilicit pentru a ascunde originea veniturilor provenite din infracțiuni sunt adesea multijurisdicționale. O cooperare internațională eficientă, astfel cum se prevede în Recomandările 37 și 40 ale GAFI, necesită accesul, prin cooperarea deplină a autorităților jurisdicționale, la informații exacte privind beneficiarii efectivi în contextul unei anchete internaționale privind ML/TF. Țările în care sunt stabilite persoane juridice ar trebui să fie în măsură să obțină informații de bază și informații privind beneficiarii efectivi (chiar și despre acei beneficiari efectivi care își au reședința în străinătate). La rândul lor, țările în care își au reședința beneficiarii efectivi trebuie să răspundă la cererile de identificare a beneficiarilor efectivi ai persoanelor juridice. Pentru a se asigura că există un nivel practic de cooperare internațională, Recomandarea 24 conține cerințe specifice pentru a oferi cooperare în ceea ce privește identificarea beneficiarului efectiv sau a persoanelor juridice, inclusiv:
- a) facilitarea accesului autorităților străine competente la informațiile de bază deținute de registrele societăților comerciale (de exemplu, prin punerea la dispoziție online a acestor informații sau, în cazul în care acestea nu sunt disponibile online, prin existența unui mecanism eficient prin care autoritățile străine pot solicita informații).
 - b) schimbul de informații privind acționarii (inclusiv atunci când acestea sunt deținute de societate sau de bursa de valori) pentru a permite autorităților străine să se deplaseze rapid de-a lungul unui lanț de proprietate legală
 - c) utilizarea competențelor autorităților lor competente pentru a obține informații privind beneficiarii efectivi în numele omologilor străini (de exemplu, la cererea autorităților competente străine, nu numai atunci când efectuează propriile investigații).
169. Schimbul de informații cu un omolog străin ar trebui să evite condițiile nejustificate de restrictive pentru accesul la informații, sub rezerva standardelor convenite la nivel internațional. Ceea ce ar putea fi considerat drept "condiții nejustificate de restrictive privind schimbul de informații sau de asistență" poate include, printre altele, refuzul cererilor de asistență pe motiv că acestea implică chestiuni fiscale, inclusiv chestiuni fiscale⁹⁹, sau pe motiv de secret bancar.
170. Punctul (punctele) de contact, informațiile privind agenția sau registrul și procedura de accesare sau de solicitare a acestor informații ar trebui să fie puse la dispoziția publicului (de exemplu, online) sau prin intermediul unor orientări specifice afișate privind procedurile.
171. Țările ar trebui să dispună de mecanisme pentru a identifica și descrie diferitele tipuri, forme și caracteristici de bază ale persoanelor juridice din țară. În plus, informațiile de bază și/sau informațiile privind beneficiarii efectivi deținute de diverse registre sau de un mecanism alternativ pot fi puse la dispoziția publicului și accesibile online.
172. Autoritățile de aplicare a legii și alte autorități competente ar trebui să se aștepte să găsească majoritatea informațiilor de bază disponibile publicului. Țările ar trebui să facă publice instrucțiunile privind modul în care se poate solicita în mod oficial informații suplimentare, de exemplu prin intermediul asistenței juridice reciproce, în cazul în care acest lucru rămâne necesar.

⁹⁹ De exemplu, solicitările legate de impozite ar trebui să fie făcute în conformitate cu acordurile internaționale de informații fiscale dintre jurisdicții. Prin urmare, în cazul în care autoritățile fiscale refuză să acorde asistență în circumstanțe adecvate (de exemplu, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în acordurile internaționale relevante care

ORIENTĂRI PRIVIND PROPRIETATEA EFECTIVĂ PENTRU

sunt în conformitate cu standardele convenite la nivel internațional sau dacă este permisă refuzul de a acorda o astfel de asistență în conformitate cu standardele convenite la nivel internațional), acestea nu ar trebui să fie considerate ca impunând "condiții nejustificat de restrictive".

173. Pentru a facilita schimbul eficient și rapid de informații privind beneficiarii efectivi la nivel transfrontalier, țările ar trebui să pună la dispoziția publicului informațiile de contact pentru primirea și răspunsul la solicitări. Țările ar trebui să desemneze agenția (agențiile) corespunzătoare (de exemplu, ministerele sau agențiile cu jurisdicție de înregistrare) responsabilă (responsabile) de primirea și procesarea cererilor străine de informații privind beneficiarii efectivi și să ofere îndrumări clare omologilor străini cu privire la procesul de solicitare a informațiilor, cu cerințe clare, precum și orice restricții, pentru informațiile solicitate. Țările trebuie să dispună de o procedură internă adecvată pentru cooperarea între agenții între autoritățile competente relevante în ceea ce privește prelucrarea acestor cereri. Procedura ar trebui să reflecte în mod transparent un termen de răspuns definit și rezonabil.
174. Țările ar trebui să monitorizeze calitatea asistenței pe care o primesc de la alte țări.

PROPRIETATEA EFECTIVĂ A PERSOANELOR JURIDICE

Acest document de orientare va ajuta țările să pună în aplicare cerințele din Recomandarea 24 privind proprietatea efectivă a persoanelor juridice. Aceste cerințe includ asigurarea accesului autorităților competente la informații adecvate, exacte și actualizate privind adevărații proprietari ai societăților comerciale. De asemenea, țările ar trebui să evalueze și să atenueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate societăților străine la care sunt expuse țările lor.

Aceste orientări sunt rezultatul a mai multor luni de consultări intense cu părțile interesate externe și cu sectorul privat.